

พื้นที่ที่แท้จริงกับสถานะที่ว่างเปล่า
ILLUSION OF SPACE

นางสาวสิริระพี ชีระสวัสดิ์

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพพิมพ์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

พื้นที่ที่แท้จริงกับสถานะที่ว่างเปล่า

ILLUSION OF SPACE

นางสาว สิริระพีธีระสวัสดิ์

SIRIRAPEE THEERASAWAT

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2559-2560

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพพิมพ์



.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์



.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกิจร คงคา)



.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี)



.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)



.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)




.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิชลกุล)



.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชชา แก้วทองตาล)



.....กรรมการ

อาจารย์ ดร.ชลฤทัย ชลอมรัมย์



.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ธนอมนวล เดชาคนึงวงศ์)



.....กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)



.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี)

หัวข้อศิลปนิพนธ์ พื้นที่ที่แท้จริงกับสภาวะที่ว่างเปล่า

The Illusion of space

ชื่อ นางสาว สิริระพี ชีระสวัสดิ์

รหัสนักศึกษา 56020575

สาขาวิชา ภาพพิมพ์

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2559 – 2560

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้ามีความสนใจในศิลปะเหมือนจริงที่มุ่งการแสดงออกถึงรายละเอียดความงามจากภาพถ่ายของสิ่งก่อสร้าง โดยข้าพเจ้าเลือกสถานที่ที่มีชื่อเสียง มีความหมายในเชิงสัญลักษณ์ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีผู้คนมากมายและหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงไปไม่มีการหยุดนิ่ง ทำให้ภาพความชัดเจนของพื้นที่จริง ๆ นั้นเลือนลาง ดังนั้นในการสร้างสรรค์ผลงานชุดศิลปนิพนธ์นี้ข้าพเจ้าจึงเห็นความสำคัญของพื้นที่ โดยการถอดทุกอย่างที่เป็นความวุ่นวายออก เพื่อแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ที่ถูกกำหนดไว้ด้วยบรรยากาศของความสงบ ความนิ่ง ไร้ซึ่งสิ่งมีชีวิตและความเคลื่อนไหวใด ๆ

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรคศิลปนิพนธ์ “พื้นที่ที่แท้จริงกับสถานะที่ว่างเปล่า” ของข้าพเจ้าชุดนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วย ความสนับสนุนเป็นอย่างดีเสมอจากครอบครัว ข้าพเจ้าจึงอยากขอบคุณครอบครัวและญาติของข้าพเจ้า รวมถึงไปถึงคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอนมาโดยตลอด โดยเฉพาะรองศาสตราจารย์กัญญา คำ โสภี ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์นี้ ได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในเรื่องการ สร้างสรรค์ผลงาน จนกระทั่งผลงานศิลปนิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์ หากแม้ศิลปนิพนธ์นี้ชุดนี้ยังพอมี ประโยชน์อย่างที่ข้าพเจ้าคาดหวัง ขอยกคุณความดีงามทุกอย่างให้คณาจารย์ ที่คอยอบรมสั่งสอน สนับสนุนชี้แนะแก่ข้าพเจ้า

สิริระพี ชีระสวัสดิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ง
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวคิดความสร้างสรรค์.....	3
2.1 ที่มาและความสำคัญ.....	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับทางศิลปกรรม.....	6
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์.....	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์.....	16
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง.....	17
3.2 กระบวนการสร้างงาน.....	26
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	39
4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์.....	40
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	46
บทที่ 5 บทสรุป.....	52
5.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	52
บรรณานุกรม.....	54
ภาพผลงานศิลปะ.....	55
ประวัติผู้เขียน.....	61

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 วิลเลียม เทอร์เนอร์	8
ภาพที่ 2.2 Rain, Steam and Speed –The Great Western Railway	12
ภาพที่ 2.3 Lucerne from the Lake	12
ภาพที่ 2.4 ลินดา คาร์	13
ภาพที่ 2.5 Williamsburg Fog	14
ภาพที่ 2.6 Williamsburg October	14
ภาพที่ 3.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1	17
ภาพที่ 3.2 ภาพร่างชิ้นที่ 2	17
ภาพที่ 3.3 ภาพร่างชิ้นที่ 3	18
ภาพที่ 3.4 ภาพร่างชิ้นที่ 4	18
ภาพที่ 3.5 ภาพร่างชิ้นที่ 5	19
ภาพที่ 3.6 ภาพร่างชิ้นที่ 6	19
ภาพที่ 3.7 ภาพร่างชิ้นที่ 7	20
ภาพที่ 3.8 ภาพร่างชิ้นที่ 8	20
ภาพที่ 3.9 ภาพร่างชิ้นที่ 9	21
ภาพที่ 3.10 ภาพร่างชิ้นที่ 10	21
ภาพที่ 3.11 ภาพร่างชิ้นที่ 11	22
ภาพที่ 3.12 ภาพร่างชิ้นที่ 12	22
ภาพที่ 3.13 ภาพร่างชิ้นที่ 13	23
ภาพที่ 3.14 ภาพร่างชิ้นที่ 14	23
ภาพที่ 3.15 ภาพร่างชิ้นที่ 15	24
ภาพที่ 3.16 ภาพร่างชิ้นที่ 16	24
ภาพที่ 3.17 ภาพร่างชิ้นที่ 17	25
ภาพที่ 3.18 ภาพร่างชิ้นที่ 18	25
ภาพที่ 3.19 ดินสอไข	26

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.20 แท่งหมักไข่	26
ภาพที่ 3.21 ฟองน้ำเซลลูโลส	27
ภาพที่ 3.22 ผ้าสาธู	27
ภาพที่ 3.23 แป้งฝุ่น	27
ภาพที่ 3.24 แปรงขนกระต่าย	27
ภาพที่ 3.25 จารบี	28
ภาพที่ 3.26 เกรียงปาดจารบี	28
ภาพที่ 3.27 ไม้ครูด	29
ภาพที่ 3.28 ลูกกลิ้ง	29
ภาพที่ 3.29 หมักพิมพ์	29
ภาพที่ 3.30 ผงแมกนีเซียม	29
ภาพที่ 3.31 กระดาษบรൂฟ	29
ภาพที่ 3.32 ฟาเบรียน โน	29
ภาพที่ 3.33 รูปแบบงานแนวนอน	31
ภาพที่ 3.34 การสร้างตัว T	31
ภาพที่ 3.35 วิธีการกราฟ	32
ภาพที่ 3.36 วิธีการเขียนเพลท	32
ภาพที่ 3.37 วิธีการผสมกาวกรด	33
ภาพที่ 3.38 เริ่มจับเวลาเทกาว	34
ภาพที่ 3.39 ถูกาวให้ทั่วเพลท	34
ภาพที่ 3.40 ใช้ฟองน้ำเช็ดกาวออกให้บาง	34
ภาพที่ 3.41 เทกาวบริสุทธิ์ให้ทั่วที่เขียนไข	35
ภาพที่ 3.42 ใช้ผ้าสาธูเช็ดจนสะอาด	35
ภาพที่ 3.43 เปิดหน้าเพลทโดยน้ำมันสน	35
ภาพที่ 3.44 ใช้ทินเนอร์เช็ดจนสะอาด	35

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.45 เทลลิวไรต์แดงลงบนเศษผ้า	36
ภาพที่ 3.46 ปาดเทลลิวไรต์แดงไปบนรอยไข	36
ภาพที่ 3.47 ไทด์เทลลิวไรต์แดงให้บาง	36
ภาพที่ 3.48 ไทด์เทลลิวไรต์แดงให้ทั่วรอยไข	36
ภาพที่ 3.49 อัดหมึกลงบนหน้าเพลท	36
ภาพที่ 3.50 ล้างหน้าเพลทให้สะอาด	36
ภาพที่ 3.51 วิธีการกลิ้งหมึก	37
ภาพที่ 3.52 กาวกระถินก่อน	37
ภาพที่ 3.53 เตาไฟฟ้า	37
ภาพที่ 3.54 กาละมั่ง	37
ภาพที่ 3.55 ไม้พายสำหรับคนกาว	37
ภาพที่ 3.56 กาวที่ยังไม่ได้ต้ม	38
ภาพที่ 3.57 กาวที่ผ่านการต้มเสร็จแล้ว	38
ภาพที่ 3.58 ภาพผลงานชิ้นที่ 1	40
ภาพที่ 3.59 วิเคราะห์เอกภาพผลงานชิ้นที่ 1	40
ภาพที่ 3.60 วิเคราะห์คุณสมบัติภาพผลงานชิ้นที่ 1	41
ภาพที่ 3.61 วิเคราะห์การเคลื่อนไหวผลงานชิ้นที่ 1	41
ภาพที่ 3.62 วิเคราะห์ความเป็นเด่นผลงานชิ้นที่ 1	42
ภาพที่ 3.63 ภาพผลงานชิ้นที่ 2	43
ภาพที่ 3.64 วิเคราะห์เอกภาพผลงานชิ้นที่ 2	43
ภาพที่ 3.65 วิเคราะห์คุณสมบัติภาพผลงานชิ้นที่ 2	44
ภาพที่ 3.66 วิเคราะห์การเคลื่อนไหวผลงานชิ้นที่ 2	44
ภาพที่ 3.67 วิเคราะห์ความเป็นเด่นผลงานชิ้นที่ 2	45
ภาพที่ 3.68 วิเคราะห์รูปทรงผลงานชิ้นที่ 1	46
ภาพที่ 3.69 วิเคราะห์เส้นผลงานชิ้นที่ 1	47

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.70 วิเคราะห์เส้นผลงานชั้นที่ 1	47
ภาพที่ 3.71 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชั้นที่ 1	47
ภาพที่ 3.72 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชั้นที่ 1	48
ภาพที่ 3.73 วิเคราะห์สีผลงานชั้นที่ 1	48
ภาพที่ 3.74 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชั้นที่ 1	48
ภาพที่ 3.75 วิเคราะห์รูปทรงผลงานชั้นที่ 2	49
ภาพที่ 3.76 วิเคราะห์รูปทรงผลงานชั้นที่ 2	49
ภาพที่ 3.77 วิเคราะห์เส้นผลงานชั้นที่ 2	49
ภาพที่ 3.78 วิเคราะห์เส้นผลงานชั้นที่ 2	50
ภาพที่ 3.79 วิเคราะห์เส้นผลงานชั้นที่ 2	50
ภาพที่ 3.80 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชั้นที่ 2	50
ภาพที่ 3.81 วิเคราะห์สีผลงานชั้นที่ 2	51
ภาพที่ 3.82 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชั้นที่ 2	51
ภาพที่ 3.83 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชั้นที่ 2	51

บทที่ 1

บทนำ

ข้าพเจ้าเลือกนำเสนอพื้นที่ที่มีผู้คนสัญจรไปมาและมีการหมุนเวียนในเชิงธุรกิจ การค้า ซึ่งข้าพเจ้านำมาปรับเปลี่ยนโดยถอดทุกอย่างที่เป็นความวุ่นวายแต่ยังคงตัวพื้นที่นั้นไว้เพื่อให้พื้นที่นั้นได้แสดงตัวตนเต็มที่ เป็นการทำงานโดยไม่มีสังคมหรือความวุ่นวายมาเป็นปัจจัยหลัก โดยการแสดงออกผ่านสิ่งที่ถูกทอนลงให้ดูเบาบาง และเทคนิคสีฝุ่น นำมาแทนค่าเป็นมุมมอง อารมณ์ และความรู้สึกของข้าพเจ้า ก่อให้เกิดความรู้สึก นิ่งสงบ เจียบเหงา และว่างเปล่า ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจตัวพื้นที่ได้อย่างแท้จริง

1.1 ความสำคัญของโครงการ

โดยปกติมนุษย์ย่อมมีความทรงจำและความรู้สึกต่อพื้นที่หรือสถานที่ที่ตนประทับใจและมีความหมายบางประการหรือมีความรู้สึกพิเศษต่อพื้นที่นั้น ๆ เช่น บางคนอาจจะมีพื้นที่ที่มองแล้วทำให้รู้สึกคิดถึงบ้านเกิด ซึ่งในแต่ละที่จะมีความพิเศษแตกต่างกันไปตามความรู้สึกของแต่ละบุคคล ทั้งนี้จากความรู้สึกที่มองตัวพื้นที่จากสถานที่ หรือสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ผ่านมุมมองของข้าพเจ้าที่ต้องการสื่อถึงความขัดแย้งจากความเป็นจริงในพื้นที่ที่ถูกใช้ร่วมกันของคนในสังคม เป็นพื้นที่ที่มีการเคลื่อนไหวหมุนเวียนของผู้คนจำนวนมากอยู่ตลอดเวลา จากสิ่งที่ทุกคนรับรู้ในพื้นที่เดียวกัน เช่น ห้างสรรพสินค้า ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ทุกคนรับรู้ได้ว่าเป็นสถานที่ที่มีการแลกเปลี่ยนค้าขาย ใช้เป็นพื้นที่นัดหมาย พบปะสังสรรค์ และติดต่อธุรกิจ เป็นพื้นที่ที่มีผู้คนอยู่ตลอดเวลา แต่โดยความเป็นจริงของพื้นที่เมื่อผ่านกระบวนการความรู้สึกของข้าพเจ้า โดยเลือกภาวะอารมณ์ที่ตรงข้ามกับความเป็นจริง เลือกที่จะใช้ภาวะอารมณ์ของความนิ่งสงบ ที่แฝงไว้ด้วยความรู้สึกที่ว่างเปล่า

ข้าพเจ้าใช้ความรู้สึกที่มองพื้นที่ในสังคมผ่านมุมมองของข้าพเจ้า ผ่านสถานที่จริง สื่อจากพื้นที่สาธารณะ แสดงออกผ่านสิ่งที่ถูกตัดทอนลงให้ดูเบาบาง และเทคนิคสีฝุ่น นำมาแทนค่าเป็นมุมมอง อารมณ์ ความรู้สึก โดยข้าพเจ้านำภาพจากสถานที่จริงมาประกอบกับมุมมองที่ต้องการสื่อถึงการกลับค่าจากพื้นที่ที่มีผู้คน รวดราสัญจรไปมา ถูกเปลี่ยนเป็นสถานที่โล่งกว้าง ไร้ความวุ่นวายและไร้ผู้คน ปล่อยให้พื้นที่ได้แสดงตัวตนเต็มที่

1.2 ความสำคัญของโครงการ

1. เพื่อนำเสนอให้เห็นถึงพื้นที่โดยแท้จริง
2. เพื่อแสดงถึงความเป็นไปของสังคมในทางกลับกัน
3. เพื่อตอบสนองมุมมองของข้าพเจ้าต่อสถานที่
4. เพื่อแสดงอารมณ์ที่นิ่งสงบ เยียบเหงา
5. เพื่อแสดงอารมณ์ผ่านเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ผลงานสร้างสรรค์จากพื้นที่จริงที่มีผู้คนสัญจรไปมาและมีการหมุนเวียนในเชิงธุรกิจ การค่านำมาถอดทุกอย่างที่เป็นความวุ่นวาย ให้เหลือพื้นที่โล่งกว้าง เพื่อให้พื้นที่ได้แสดงตัวอย่างแท้จริง
2. แนวทางการสร้างสรรค์เป็นแนวงานแบบเหมือนจริง (Realism)
3. ผลงานสร้างสรรค์โดยเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)
4. จำนวนผลงานมี 5 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 50.5 x 70.5 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 50.5 x 70.5 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 50.5 x 70.5 เซนติเมตร
 - 4.4 ขนาด 50.5 x 70.5 เซนติเมตร
 - 4.5 ขนาด 50.5 x 70.5 เซนติเมตร

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์ของตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใช้ความงามจากภาพถ่ายเชิงอาคาร สิ่งก่อสร้าง (Architectural Landscape) เพราะ โดยส่วนตัวข้าพเจ้าเป็นคนที่ชอบสิ่งเรียบง่าย แต่ให้ความรู้สึกมั่นคงและมีมุมมองที่หลากหลาย ข้าพเจ้าเลือกสถานที่ที่มีชื่อเสียง มีความหมายในเชิงสัญลักษณ์ในกรุงเทพมหานคร เป็นสถานที่ที่มีผู้คนหลากหลายอาชีพ ใช้เป็นที่นัดหมาย พบปะสังสรรค์ และจับจ่ายซื้อ เป็นสถานที่ที่มีผู้คนมากมายเพื่อเดินทางมาและหมุนเวียน เปลี่ยนแปลงไม่มีการหยุดนิ่ง พร้อมทั้งจะเปลี่ยนไปตามเวลาทำให้ภาพความชัดเจนของพื้นที่จริง ๆ ที่ปราศจากสิ่งมีชีวิตและกิจกรรมต่าง ๆ นั้น เรือนกลางหรือไม่สามารถเห็นภาพความเป็นจริงได้ ดังนั้นในการสร้างสรรค์ผลงานชุดศิลปะ นิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเห็นความสำคัญของพื้นที่จริง โดยแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ที่ถูกกำหนดด้วยบรรยากาศของความสงบ ความนิ่ง ไร้ซึ่งสิ่งมีชีวิตและความเคลื่อนไหวใด ๆ

2.1 ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันนี้มีศิลปินมากมายหลายตาในประเทศของเรา ความหลากหลายทางความคิดจึงเกิดขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าทุกยุคทุกสมัย ผลงานศิลปะนั้นต้องจบด้วยความสวยงาม ข้าพเจ้าคิดว่าศิลปะที่สวยงามเหล่านั้นสามารถสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานของตัวศิลปินเยาวชนรุ่นหลังได้ ข้าพเจ้าใช้เรื่องของความเป็นตรงกันข้ามมาเล่นกับความเป็นจริง การกลับค่าความรู้สึกของตัวสถานที่ต่อมุมมองของข้าพเจ้า โดยใช้มุมมองทางภูมิสถาปัตยกรรม (Architectural Landscape) ในการถ่ายภาพสถานที่ที่มีชื่อเสียงในกรุงเทพมหานคร ที่เต็มไปด้วยผู้คนสัญจรไปมา โดยสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายภาพจะเลือกสถานที่ที่มีเอกลักษณ์และสัญลักษณ์เฉพาะตัว เป็นที่ที่ผู้คนรู้จัก ใครเห็นก็มองรู้ว่าเป็นที่ไหน ถึงแม้ว่าภาพนั้นจะถูกตัดทอนความวุ่นวายในรูปแบบต่าง ๆ ออกไป เหลือไว้แต่เพียงตัวพื้นที่ที่แท้จริงเท่านั้น ข้าพเจ้าได้นำภาพที่คัดเลือกกว่ามีจุดเด่นเฉพาะตัวนำมาสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะรูปแบบของเรียลลิสม์ (Realism) โดยการใช้เทคนิคสีฝุ่นผสมผสานกับสีไม้ (Soft pastel and Hard pastel) ที่ให้ความรู้สึกถึงสภาวะที่เงียบสงบ เรียบง่าย แต่มีความชัดเจนในเรื่องรูปแบบของโครงสร้างที่ให้ความรู้สึกมั่นคงแข็งแรง เป็นการสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)

ศิลปะภาพถ่าย

ศิลปะภาพถ่ายคือเรื่องราวหรือเนื้อหาที่ผู้ถ่ายภาพจะต้องบรรจุในภาพถ่าย ผู้ถ่ายภาพจะต้องได้รับแรงบันดาลใจจากสังคมและสิ่งแวดล้อมก่อนแล้วจึงถ่ายทอดสิ่งนั้นลงบนภาพถ่ายอีกระลอกหนึ่ง จึงกล่าวได้ว่าผู้ถ่ายภาพคือศิลปินที่สร้างความสมจริงชีวิตและวิญญานให้แก่ภาพถ่าย ภาพถ่ายจึงมิใช่เพียงรายงานความเป็นไปอย่างตรงไปตรงมา หากแต่ได้สอดแทรกความคิด อารมณ์ ความรู้สึกของผู้ถ่ายภาพอย่างมีศิลปะและสอดคล้องกับสภาพสังคม เพื่อเป็นการชี้แนะปัญหา เสนอแนะสิ่งที่ดีงามและเพื่อยกระดับชีวิตของมวลมนุษย์

มีผู้ให้ความหมายของ “การถ่ายภาพ” และ “ภาพถ่าย” ไว้หลายทัศนะ เช่น ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานให้ความหมายของคำว่า “ถ่ายภาพ” ว่า “การจำลองหรือบันทึกภาพด้วยวิธีฉายเงาบนแผ่นวัสดุไวแสงเช่นฟิล์มกระจกถ่ายรูป” ในพจนานุกรมศิลปะกับภาพถ่ายให้ความหมายของ “ภาพถ่าย” ว่า “ภาพถ่ายเป็น กระบวนการวาดภาพ ซึ่งใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ผลิตภาพด้วยอารมณ์ของศิลปินโดยอาศัยแสงสีและเงา ผสมผสานกับวิธีการทางฟิสิกส์และเคมี ทำให้เกิดการถ่ายทอดทางอารมณ์ ความรู้สึกและค่านิยมไปสู่ผู้ได้พบเห็น” สารานุกรมการสื่อสาร (Encyclopedia of Communication) ให้ความหมายว่า “ภาพถ่ายคือสื่อกลางของการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ทัศนคติ ความรู้ และประสบการณ์ของกระบวนการสื่อสาร” (ชนพร, ออนไลน์, 2556)

ธรรมชาติของภาพถ่าย

โดยทั่วไปภาพถ่ายมีลักษณะเป็นภาพนิ่ง ซึ่งอาจจะใช้ในการแสดงการเคลื่อนไหวของวัตถุในรูปของภาพนิ่งได้ ธรรมชาติของภาพถ่ายอาจจะกล่าวได้สามลักษณะ คือ

1. ธรรมชาติภาพถ่ายทางกายภาพ สามารถแบ่งทางกายภาพเป็นสี่ลักษณะ คือ
 - 1.1. ภาพถ่าย ให้ภาพแสง และเงาตรงตามความเป็น
 - 1.2. ภาพถ่ายให้ภาพสีตรงตามความเป็นจริง
 - 1.3. ภาพถ่ายแสงและเงาตรงข้ามความเป็นจริง
 - 1.4. ภาพถ่ายให้สีตรงข้ามความเป็นจริง
2. ธรรมชาติศิลปะจากภาพถ่าย คือการใช้ภาพถ่ายในการถ่ายทอด ความรู้สึก อารมณ์ ค่านิยมในลักษณะต่าง ๆ กัน โดยเราสามารถแบ่งธรรมชาติของภาพถ่ายทางศิลปะได้ดังนี้
 - 2.1 ศิลปะการถ่ายภาพ
 - 2.2 ศิลปะภาพถ่ายจากการสังเคราะห์ขยายภาพ
 - 2.3 ศิลปะภาพถ่ายจากการทำภาพเทคนิค
3. ธรรมชาติของภาพถ่ายกับการสื่อสาร
 - 3.1 ภาพถ่ายเป็นภาพนิ่ง
 - 3.2 ภาพถ่ายสามารถถ่ายทอดประสบการณ์จริง
 - 3.3 ภาพถ่ายสามารถสื่อสารได้ด้วยตัวเอง
 - 3.4 ภาพถ่ายสามารถแพร่กระจายได้สะดวกและรวดเร็ว

ความหมายของการถ่ายภาพ มี 2 ประเด็น คือ

1. เชิงวิทยาศาสตร์ หมายถึง การทำปฏิกิริยาระหว่างวัสดุไวแสงกับแสง
2. เชิงศิลปะ หมายถึง การวาดภาพด้วยแสงและเงารวมทั้งการผสมสีเพื่อถ่ายทอดความหมาย ความรู้สึก อารมณ์ หรือทัศนคติ

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากสถานที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร โดยข้าพเจ้าได้ถ่ายภาพจากสถานที่จริงและเป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป ทุกสถานที่ที่นำมาเป็นต้นแบบ ถึงแม้ข้าพเจ้าจะถอดองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างออกไปให้เหลือแต่ความสงบนิ่งของบรรยากาศ แต่ผู้รับชมก็ยังสามารถเข้าถึงตัวสถานที่นั้น ๆ ได้ โดยไม่จำเป็นว่าตัวภาพนั้นจะต้องมีรายละเอียดที่ครบถ้วนสมบูรณ์

อิทธิพลที่ได้รับทางศิลปกรรม

ศิลปะเรียลลิสม์ (Realism)

ศิลปะเรียลลิสม์ (Realism) หรือ ศิลปะสังคมนิยม โดยทั่วไปหมายถึง การสร้างงานที่เหมือนจริงดังที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติ รวมถึง การสร้างสรรค์ภาพงานในเชิงวิพากษ์วิจารณ์สังคม (socially critical images) ภาพเกี่ยวกับชีวิตของคนเมืองและชนบท พวกเขาไร้ชานาในช่วงยุคสมัย จากประสบการณ์ตรงของชีวิต เช่น ความยากจน การปฏิบัติ ความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยการเน้นรายละเอียดเหมือนจริงมากที่สุด โดยลักษณะผลงานการแสดงออกที่สำคัญของแบบอย่างศิลปะเรียลลิสม์ คือ

1. มีรูปแบบและการแสดงออกอย่างเหมือนจริง เน้น ความจริงที่ศิลปิน ในอดีตเคยรังเกียจ โดยกล่าวหาว่าเป็นสิ่งสามัญและเป็นของพื้น ๆ ปราศจากคุณค่า ทางความงาม เช่น สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชนชั้นต่ำ ผู้ยากไร้ หรือสภาพอาคาร ที่อยู่อาศัยอันชอมช่อ
2. นำเสนอความจริงในทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์มากกว่า เน้นการแสดง เรื่องราวเนื้อหาความงามในธรรมชาติหรือความงามที่เกินจริงแบบอุดมคติ
3. ความงามและความจริงอยู่ที่วัตถุและมนุษย์ ศิลปินจะต้องถ่ายทอดให้เป็นภาพ เป็นรูปแบบที่รู้ได้ เห็นได้ ตามความชัดเจน และทักษะของศิลปิน

ศิลปะเรียลลิสม์ในเวลาต่อมาได้ให้แนวทางกับศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ กล่าวคือ ศิลปินเริ่มเรียนรู้แสงสีประกอบในวัตถุ รู้จักสังเกตแสงสีตามบรรยากาศต่างๆจากภาพที่เกิดจากความจริง ซึ่งศิลปินสำคัญในกลุ่มนี้ได้แก่ โดเมียร์ (Daumier) ชอบวาดรูปชีวิตจริงของความยากจน กูร์เบต์ (Courbet) ชอบวาดรูปชีวิตประจำวันและประชดสังคม มาเนต์ (Mane) ชอบวาดรูปชีวิตในสังคมเช่นการประกอบอาชีพ เป็นต้น

ผลพวงจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมได้สร้างปัญหาแก่สังคมและเศรษฐกิจมากมาย มีคนจน ชนชั้นกรรมาชีพเพิ่มขึ้น ศิลปินเรียลลิสม์ต้องการนำเสนอปัญหาในงานศิลปะ เพื่อนำความจริงตีแผ่ให้เพื่อนมนุษย์ได้รับรู้ โดยมีกฎพิเศษเรื่องราวเกี่ยวกับคนชั้นสูงหรือคนรวย แต่เลือกสะท้อนภาพความลำบากของชนชั้นล่าง แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในสังคมตามพันธกิจซึ่งพวกเขาเห็นว่าภาระหน้าที่ของศิลปินคือการถ่ายทอดเรื่องราวที่สอดคล้องกับสภาพสังคม และสอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ร่วมสมัย (เกศน์นิภา, ออนไลน์, 2559)

ภาพผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลอย่างมากจากศิลปะเรียลลิสม์ (Realism) และ ศิลปะภาพถ่ายที่เน้นถึงความเหมือนจริงที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติและแรงบันดาลใจจากสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยสื่อผ่านมุมมองของข้าพเจ้าต่อตัวสถานที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร เพื่อต้องการพูดถึงความเป็นจริงในสังคมที่ทุกคนใช้ร่วมกัน แต่โดยความเป็นจริงของพื้นที่เมื่อผ่านกระบวนการความรู้สึกรู้สึกของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเลือกที่จะถ่ายทอดอารมณ์ที่ตรงข้ามกับความเป็นจริง เลือกที่จะใช้ภาวะอารมณ์ของความนิ่งสงบมาเป็นตัวครอบคลุมบรรยากาศของภาพทั้งหมด

อิทธิพลทางศิลปกรรม

วิลเลียม เทอร์เนอร์ (William Turner)



ภาพที่ 2.1 : วิลเลียม เทอร์เนอร์ (William Turner)

Available from https://th.wikipedia.org/wiki/วิลเลียม_เทอร์เนอร์

เทอร์เนอร์เป็นนักเขียนภาพสีน้ำคนแรก ที่ได้ใช้พู่กันลูบสีน้ำเพิ่มลงไปในภาพวาดเส้นฝีมือของโทมัส เฮอร์ดิง แต่ในช่วงพุทธศักราช 2333 - 2343 เขาได้เริ่มเขียนภาพภูมิทัศน์ด้วยสีน้ำมัน ซึ่งแหล่งอิทธิพลสำคัญของเขาได้แก่ ภาพภูมิทัศน์ของศิลปินชาวดัตช์แห่งพุทธศตวรรษที่ 22 ของจิตรกร โกลด สอร์แรง และของ นิโกลา ปูแซง ในระหว่างที่เดินทางท่องเที่ยวไปในประเทศอังกฤษและฝรั่งเศส เขาได้ทำงานวาดเส้นไว้กว่า 1,000 ภาพ ซึ่งได้กลายมาเป็นที่มาของงานจิตรกรรมหลายภาพของเขาด้วย

เทอร์เนอร์ ทำงานศิลปะ 2 แบบอย่าง คือ แบบอย่างแรกเป็นการบันทึกธรรมชาติในรายละเอียดอย่างชัดเจน ซึ่งกลายเป็นพื้นฐานให้สาธารณชนส่วนหนึ่งยอมรับผลงานของเขา

ส่วนอีกแบบหนึ่งนั้น เป็นการขยายขนาดอันกว้างใหญ่ไพศาลของธรรมชาติ ตลอดจนผลลักษณะของแสงและบรรยากาศ ซึ่งในปัจจุบันเราถือว่าแบบหลังนี้แหละ คือแบบอย่างของเทอร์เนอร์อย่างแท้จริง รูปทรงต่าง ๆ อันแข็งทึบได้ถูกละลายไปในละอองหมอกอันหนาวสั่น มีแสงโชติช่วงและสีที่เปลี่ยนแปลงไปตามการกระทบของแสง (สอนสุพรรณ, ออนไลน์, 2550)

ประวัติ วิลเลียม เทอร์เนอร์

วิลเลียม เทอร์เนอร์ เกิดในลอนดอน เขาเติบโตในโคเวนต์การ์เดน (Covent Garden) สถานที่ซึ่งห่างออกมาจากความวุ่นวาย เสียงดังของตลาดลอนดอนซึ่งขายดอกไม้และผักต่าง ๆ มาไม่ถึงหนึ่งร้อยเมตร บิดาของเทอร์เนอร์เป็นที่รู้จักและเคารพของคนในพื้นที่ เขาทำงานเป็นช่างตัดผมและช่างทำวิก พรสวรรค์ของเทอร์เนอร์ชัดเจนมาก จนพ่อของเขาแสดงภาพวาดแรกของเทอร์เนอร์ในร้านของเขา และบอกคนอย่างภาคภูมิใจว่าลูกชายของเขากำลังจะเป็นจิตรกร

สวนที่มีสีสนับและจอแจของลอนดอนเป็นบ้านของจิตรกรจำนวนมาก เทอร์เนอร์เก็บเกี่ยวความประทับใจของเขา และเมื่อเขาอายุได้ 15 ปี เขาเข้าไปบริการที่โทมัส มัลตัน (Thomas Maltan) ทำให้ภาพร่างสถาปัตยกรรมของเขาซึ่งวาดด้วยสัมผัสเบาแต่แม่นยำอย่างพิถีพิถันเริ่มจากตรงนี้ ดินสอ ปากกา และพู่กันเป็นเครื่องมือแรก ๆ ของศิลปินอายุน้อย แต่ไม่นานนักเทอร์เนอร์ได้เปลี่ยนมาใช้สีน้ำแทนการใช้ดินสอ ปากกา และพู่กัน

จิตรกรได้แรงบันดาลใจมากมายจากการเดินทางบ่อย ๆ ของเขา เทอร์เนอร์ลุ่มหลงฉากยิ่งใหญ่ของเทือกเขาแอลป์ เขาได้ไปเยี่ยมสวีตเซอร์แลนด์ตอนต้นในชีวิตของเขา

ในพ.ศ. 2362 (ค.ศ. 1819) เทอร์เนอร์เดินทางไปโรม เขาหลงรักบรรยากาศของอดีตและปัจจุบันของเมืองนี้ ในขณะที่เดียวกัน เทอร์เนอร์บันทึกภาพของเมืองในสมุดภาพร่างของเขาเป็นหลัก เทอร์เนอร์เคยเดินทางไปโรมเพียงแค่สองครั้งในชีวิตของเขา ครั้งแรกสำรวจภาพและตั้งแวดล้อมทั้งหมด และครั้งที่ 2 ในพ.ศ. 2371 เขามาพร้อมกับความตั้งใจที่จะใช้เวลาอันยาวนานกว่านี้ใน “เมืองอมตะ” ซึ่งการอยู่และทำงานในโรมเป็นสิ่งสำคัญมากต่อเขา เพราะศิลปินจากทุกชาติของโลกอยู่รอบ ๆ บริเวณนี้และตั้งถิ่นฐานในตลาด ถนน คาเฟ่ สตูดิโอ โรมสำหรับเทอร์เนอร์เป็นเมืองแรกและสำคัญสุดของ โคลด ลอเรน (Claude Lorrain) และเหมือนแบบที่เขาเคารพ เขาต้องการที่จะประสบความสำเร็จที่นี่ แต่ก็มีคู่แข่งมากมายนัก

เมื่อวิลเลียม เทอร์เนอร์กลับไปกรุงลอนดอนในพ.ศ. 2372 เขาตื่นตะลึงทางวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก ขณะที่อิตาลีอยู่ในอดีตทางการเมืองและวัฒนธรรม และอังกฤษก็เป็นอำนาจของโลกมานาน ส่งผลให้การปฏิวัติอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นและการล่าอาณานิคมนี้เพิ่มขึ้นจนเป็นอิทธิพลเด่นในการเมือง

ลอนดอนเป็นมหานครซึ่งไม่มีที่ใดเทียบเท่าได้ ประชากรของลอนดอนมีมากกว่าหนึ่งล้านคน เทอร์เนอร์แทบจะไม่วาดภาพกรุงลอนดอนกับสถาปัตยกรรมมีชื่อเสียงเลย วันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2377 มีหายนะในลอนดอนเกิดขึ้นตรงที่รัฐสภา มีเปลวไฟพุ่งขึ้นไปในท้องฟ้าตอนเย็น ในคืนเดียวกันนั้นไฟได้ทำลายส่วนที่เหลือของพระราชวังยุคกลางและรัฐสภา ซึ่งในขณะนั้นเทอร์เนอร์อยู่ในเมืองและด้วยความอยากรู้อยากเห็นทำให้เขารีบไปที่ความหายนะนั้น ภายในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เขาได้สร้างภาพวาดสีน้ำมันสองภาพซึ่งบันทึกอภคดียอย่างชัดเจนด้วยการเล่นสีที่รุนแรง

อย่างไรก็ตามความสงสัยของเพื่อนร่วมงานและคำวิจารณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับศิลปะของเขานั้นได้ถูกกล่าวขานกันอย่างมาก แต่เขาก็ยังมีทั้งผู้อุปถัมภ์และผู้ชื่นชมผลงาน เขาเป็นแขกที่คฤหาสน์ชนบทของลอร์ดเอ็กเรมอนท์ (Lord Egremont) ซึ่งเป็นยอมรับและเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางว่าเอ็กเรมอนท์เป็นนักสะสมงานศิลปะและเป็นเจ้าของภาพวาดที่วาดโดยเทอร์เนอร์จำนวนมาก เอ็กเรมอนท์สร้างห้องทำงานสำหรับเทอร์เนอร์ในที่พักของเขา เทอร์เนอร์พบแนวทางในการทำงานต่าง ๆ ของเขาในคฤหาสน์หลังนี้ พระอาทิตย์ขึ้นอย่างงดงามเป็นหัวข้อโปรดของท่านลอร์ดแห่งคฤหาสน์หลังนี้ ตอนนี้เทอร์เนอร์เป็นศาสตราจารย์ที่ราชสถาบันศิลปะ แต่รูปแบบกระตุนความรู้สึกรักของภาพวาดเขายังรบกวนคนร่วมสมัยอยู่

ความคงเส้นคงวาในการพัฒนาของเทอร์เนอร์และการปลดปล่อยสีอย่างรุนแรงของเขาเป็นหลักฐานในภาพ “รางรถไฟเกรทเวสต์เทิร์น” เขามีความสนใจในการขยายเครือข่ายรางรถไฟของอังกฤษ ในภาพวาดนี้เขาสร้างอนุสาวรีย์ของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

ในพ.ศ. 2383 (ค.ศ. 1840) เทอร์เนอร์อายุ 65 ปี ได้เดินทางอีกครั้งหนึ่งไปยังเวนิส เขารู้ว่านี่จะเป็นครั้งสุดท้ายของเขา เขาต้องการได้ประสบการณ์ของบรรยากาศเมืองอีกครั้งเพื่อศึกษาแสงและน้ำ ในไม่กี่วันถัดมาเขาได้วาดภาพสีน้ำมันมากมายที่เป็นหนึ่งในงานอันทรงคุณค่าที่สุดของเขา

วันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2394 วิลเลียม เทอร์เนอร์เสียชีวิตในลอนดอน (วิกิพีเดีย, ออนไลน์, 2558)

รูปแบบการทำงาน

ภาพวาดทิวทัศน์ของ วิลเลียม เทอร์เนอร์ ให้ความรู้สึที่เหมือนจริง สักดิ์สิทธิ์ และมีลักษณะในเชิงสัญลักษณ์ งานของเขาอาจถูกมองว่าเป็นงานนามธรรม ที่เปี่ยมไปด้วยความพยายามในการเล่นกับความสัมพันธ์ของแสงและบรรยากาศแวดล้อม แต่แท้จริงแล้ว งานของเขาได้รับอิทธิพลอย่างมากจาก Nicholas Poussin ยกเว้นแต่ Impressionist Angle ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของ เทอร์เนอร์ เองอย่างแท้จริง จะว่าไปแล้วเทอร์เนอร์ ก็ถูกมองว่าเป็นศิลปินที่เปรียบเหมือนยุคเริ่มต้นของความโรแมนติกของการนำไปสู่ศิลปะแบบลัทธิความประทับใจ (Impressionism) เทอร์เนอร์ ทำให้เราต้องทิ้งไปกับการถอดความเป็นธรรมชาติอย่างชาญฉลาดออกมาเป็นผลงาน งานของเขาดูเหมือนจะไม่ได้ให้ความสนใจกับวัตถุ (subject) แต่มาเน้นที่การนำเสนอสีและอารมณ์อย่างจัดจ้านในทุกองค์ประกอบของรูปต่างหาก จะเห็นได้ชัดว่า เทอร์เนอร์ หลงใหลของในสีเหลืองมากเสียจนเพื่อนของเขาคนหนึ่งเคยสงสัยว่า ตัวเขาเป็นคนคลั่งสีเหลือง หากมองเป็น ภาพพื้นที่ทางศิลปะของเขา สามารถถูกตีความได้ว่าเป็น งานศิลปะ ที่สร้างโดย การทับซ้อนกันระหว่าง ลัทธิโรแมนติก, ลัทธิเรียลลิสม์, ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ และ ลัทธิแอฟแตร์ค อิมเพรสชันนิสม์ (GalleryIntel, online, 2015)

ผลงาน Rain, Steam and Speed - The Great Western Railway (1844) เป็นหนึ่งในงานชิ้นโบว์แดงของ วิลเลียม เทอร์เนอร์ ซึ่ง น้ำ พื้นดิน ท้องฟ้า และ องค์ประกอบต่าง ๆ ในยุคอุตสาหกรรมโบราณ ได้มารวมกันอยู่ในเฟรมเดียวกัน บรรยากาศขมุกขมัว ที่เกิดจากรถไฟที่แล่นอย่างรวดเร็วพร้อมกับควันไอน้ำโขมงแสดงถึงอารมณ์ในตอนนั้น ได้ดี มุมมองที่ไม่ชัดเจนทำให้งานของเขามีรูปแบบที่แตกต่าง น่าสนใจ องค์ประกอบทุกอย่างในงานของเขาผสมผสานเข้าด้วยกันเป็นอย่างดี ยกเว้นเพียงแต่รถไฟที่โดดเด่นทำทลายออกมาท่ามกลางพื้นหลังสีเหลือง ฟ้ำ และ เทา (GalleryIntel, online, 2015)



ภาพที่ 2.2 : วิลเลียม เทอร์เนอร์ Rain, Steam and Speed –The Great Western Railway ,oil on canvas

Available from <http://rainsteamandspeedturner.blogspot.com/>

91 cm × 121.8 cm. National Gallery, London



ภาพที่ 2.3 : วิลเลียม เทอร์เนอร์ Lucerne from the Lake , Watercolor, with scraping,
over graphite, on wove paper

Available from <http://www.themorgan.org/drawings/item/123381>

295 x 475 mm.

ลินดา คารี (Linda Carey)



ภาพที่ 2.4 : ลินดา คารี (Linda Carey)

Available from <https://www.theguardian.com/progress-personified/audio/2016/nov/10/bob-carey-linda-tutu-project-breast-cancer>

ลินดา คารีได้รับ BFA และ MFA จากมหาวิทยาลัยแอริโซนาในทูซอน เธอทำงานเป็นนักออกแบบกราฟิกและนักวาดภาพประกอบเป็นเวลา 20 ปี นอกจากนี้การทำงานของเธอในฐานะศิลปินที่ดี เธอสอนวาดภาพและระบายสีที่วิทยาลัยศิลปะโคลัมบัสและการออกแบบและเป็นอาจารย์ของการวาดภาพที่วิทยาลัยวิลเลียมและแมรีสำหรับที่ผ่านมาสองปี สื่หลักของเธอคือสีพาสเทลและลักษณะเด่นของเธอคือเปลี่ยนภาพภูมิวิวัตทัศน์ให้ดูมีชีวิตชีวา และการทำงานเป็นรูปเป็นร่าง สีพาสเทลของเธอได้รับการแสดงในระดับประเทศในแคลเลอรี (Larry, online, 2009)

ลินดา คารี ผสมผสานเรขาคณิต ความเรียบง่าย และแสง เข้าด้วยกัน เพื่อให้เห็นถึงความงามที่ไม่มีวันสิ้นสุดในยุคสมัยของโลกยุคโบราณ ในงาน pastel landscape of sun-drenched ruins, stuccoed walls and elegant public spaces ของเธอ งาน streamlined pastel landscapes ของเธอนั้น แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างที่โดดเด่น ซึ่งทำให้นึกถึงโลกคลาสสิก (classical world) เวลาที่เธอจะลงสี วัตถุต่าง ๆ ในแสงอ่อน ๆ ในช่วงเช้าตรู่หรือพลบค่ำ ลินดาแครี่ เชื่อในความมีชีวิตชีวาความเป็นธรรมชาติของสีฝุ่น (pastel) และนำมาสร้างสรรค์เฉดสีสว่างไสวของเธอ สีฟ้าอันสดใสของท้องฟ้าแถบเมดิเตอร์เรเนียน และรูปแบบของสีที่หลากหลายของหินและกระเบื้อง "ตึกและอาคารต่างๆทำให้ฉันรู้สึกชอบในโครงสร้างที่สะอาด และเรียบง่าย คารีกล่าว " ฉันรักในความเอาตรงกันข้ามมาเล่นกัน ตัดกัน โดยไม่ต้องมีกฎเกณฑ์ยุ่งยาก ความตัดกันของความเป็นธรรมชาติของต้นไม้ ก้อนเมฆและภูมิประเทศของโลก (Beth Williams, online, 2015)

ผลงานเรียวลิสม์ของลินดา คาร์รี่



ภาพที่ 2.5 : ลินดา คาร์รี่ Williamsburg Fog, pastel

Available from <http://paintingperceptions.com/linda-careys-pastel-landscapes/>

16.5 x 29 inches



ภาพที่ 2.6 : ลินดา คาร์รี่ Williamsburg October, pastel

Available from <http://paintingperceptions.com/linda-careys-pastel-landscapes/>

16.5 x 29 inches

สรุปทั้งหมดที่กล่าวมาก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะ

ข้าพเจ้าได้ทำงานสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้โดยได้เลือกเทคนิค วิธีการทางศิลปะภาพพิมพ์มาใช้เพื่อแสดงออกในการทำงาน การทำงานชุดนี้ ได้มีการแสดงออกในงานมีการถ่ายทอดความรู้สึก อารมณ์ ซึ่งใช้ความถนัด ความชำนาญ ทางเทคนิคของภาพพิมพ์ โดยข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจจากมุมมองในการถ่ายภาพ เทคนิคการใช้สีทำให้องค์ประกอบของภาพดูเป็นธรรมชาติ จากการทำงานของศิลปินต่าง ๆ และลักษณะการทำงานของตัวศิลปินเอง จากสิ่งแวดล้อมรอบตัวข้าพเจ้า ผลงานของศิลปินก็ทำให้ข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจใน สร้างสรรค์ผลงาน ความเป็นงานที่สมบูรณ์ของศิลปิน ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ เนื้อหากับผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าโดยการสร้างงานที่มีลักษณะบรรยากาศคลุมเครือ แต่ยังคงความชัดเจนของ โครงสร้างและสถานที่ ถึงแม้จะตัดทอนองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างออกไป แต่เมื่อชิ้นงานเสร็จสมบูรณ์ ภาพที่ปรากฏสามารถบอกได้ว่าภาพนั้นคือสถานที่ใด เนื้อหาและรูปแบบในการทำงานศิลปะกรรมเหล่านี้มีผลในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าทั้งสิ้นเพื่อพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ในครั้งที่มีความสมบูรณ์ และนำไปสู่สาระทางความคิด รูปแบบ สู่เทคนิค วิธีการที่ลงตัวต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

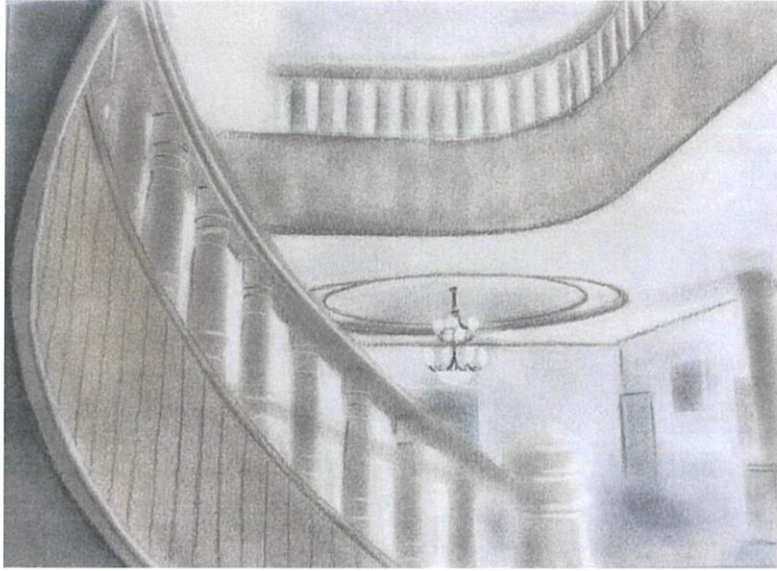
ภาพพิมพ์ โดยความหมายของคำย่อเป็นที่เข้าใจชัดเจนแล้วว่า หมายถึงรูปภาพที่สร้างขึ้นมาจากวิธีการพิมพ์ แต่สำหรับคนไทยส่วนใหญ่เมื่อพูดถึงภาพพิมพ์อาจจะยังไม่เป็นที่รู้จักว่าภาพพิมพ์คืออะไรกันแน่ เพราะคำ ๆ นี้เป็นคำใหม่ที่เพิ่งเริ่มใช้กันมาประมาณเมื่อ 30 ปี มานี้เอง โดยความหมายของคำเพียงอย่างเดียว อาจจะชวนให้เข้าใจสับสนไปถึงรูปภาพที่พิมพ์ด้วยกรรมวิธีการพิมพ์ทางอุตสาหกรรม เช่น โปสเตอร์ ภาพพิมพ์ที่จำลองจากภาพถ่าย หรือภาพจำลองจิตรกรรม อันที่จริงคำว่า ภาพพิมพ์ เป็นศัพท์เฉพาะทางศิลปะที่หมายถึง ผลงานจิตรศิลป์ที่จัดอยู่ในประเภททัศนศิลป์เช่นเดียวกันกับจิตรกรรมและประติมากรรม

ภาพพิมพ์พื้นราบ เป็นเทคนิควิธีการพิมพ์ที่เกิดจากปฏิกิริยาทางเคมีเป็นหลัก โดยการเขียนภาพลงบนหินปูน (Lime Stone) หรือแผ่นอลูมิเนียมเพลท (Aluminum Plate) ด้วยวัสดุที่เป็นไข อาทิเช่นแท่งดินสอไข (Litho-Pencil), หมึกแท่งไข (Litho-Crayon), หมึกแท่งละลายน้ำ (Stick tusche) หรือวัสดุต่างๆที่มีลักษณะเป็นไข (ไม่ทำละลายกับน้ำ) เป็นต้น

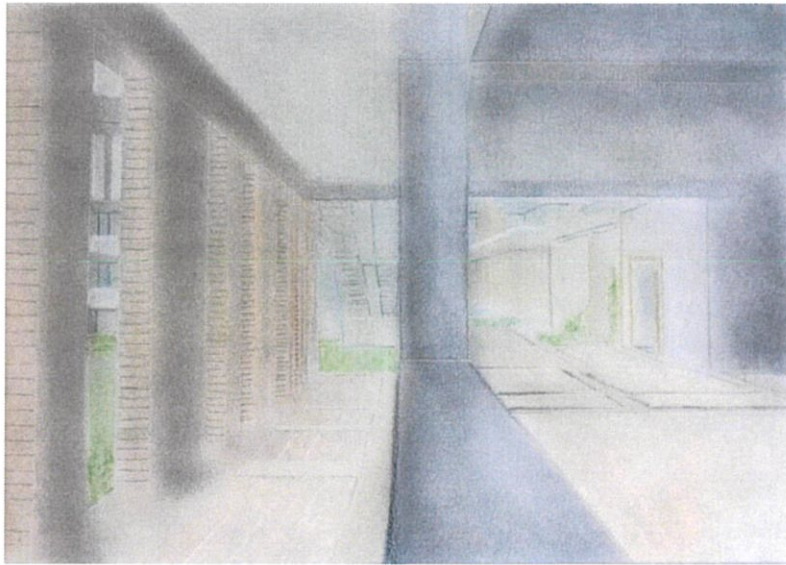
ก่อนที่ภาพที่เขียนด้วยวัสดุไข จะมีสภาพเป็นแม่พิมพ์ที่สามารถพิมพ์ภาพได้เป็นจำนวนมากจะต้องผ่านขั้นตอนการสร้างภาพด้วยเคมีก่อน โดยเรียกขั้นตอนนี้ว่า การกัดกรด โดยใช้ส่วนผสมของกาว กระดาษและกรด ในอัตราส่วนที่เหมาะสมกับเวลาในการกัดกรดเพื่อให้ได้แม่พิมพ์ไขที่มีน้ำหนักหรือรายละเอียดต่าง ๆ ตามต้องการ ในระหว่างขั้นตอนการกัดกรดนี้ผิวหน้าของหิน หรือแผ่นอลูมิเนียมบริเวณที่ไม่ได้รับการเขียน หรือปกคลุมด้วยวัสดุที่เป็นไขจะถูกกาวกระดาษและกรดที่ผสมอยู่ในกาวกัดให้รูพรุนที่ผิวหน้าของ หินหรือเพลทมีลักษณะลึกมากขึ้น ผิวชั้นบนสุดบางส่วนที่จะถูกกัดหลุดออกไปด้วย (การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ อยู่ในระดับที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ด้วยตาเปล่า) ดังนั้นเองผิวหน้าของหินและแผ่นอลูมิเนียมหลังจากผ่านการกัดกรดแล้วส่วนที่เป็นไขหรือภาพ จะมีสภาพที่จะรับกับไข (หมึกพิมพ์) ส่วนบริเวณที่ไม่ได้เขียนด้วยไขจะมีสภาพรับน้ำได้ดี

3. ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

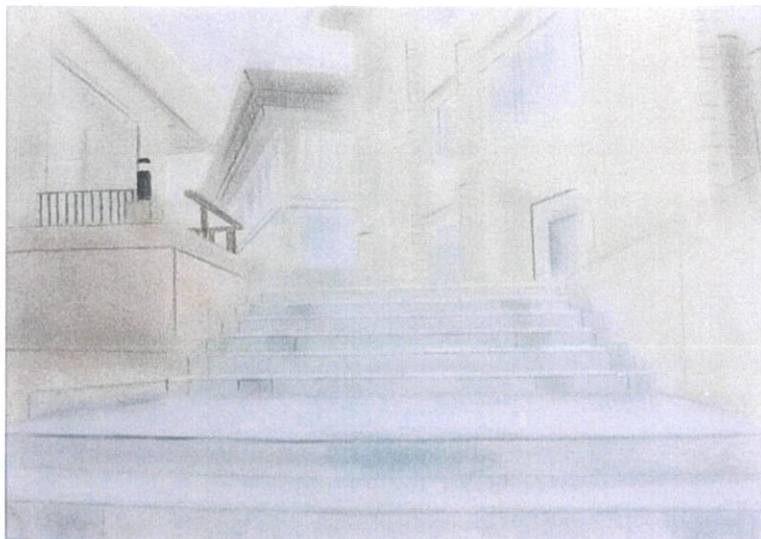
ภาพร่างชุดที่ 1



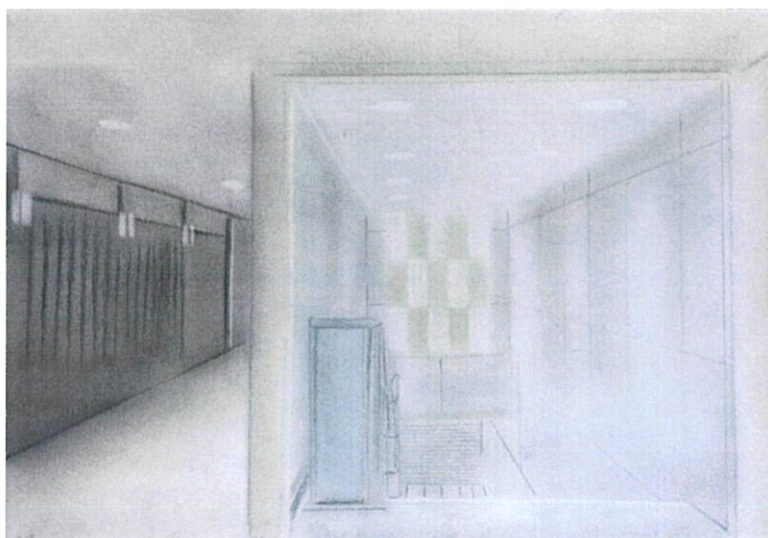
ภาพที่ 3.1 ภาพร่างชั้นที่ 1



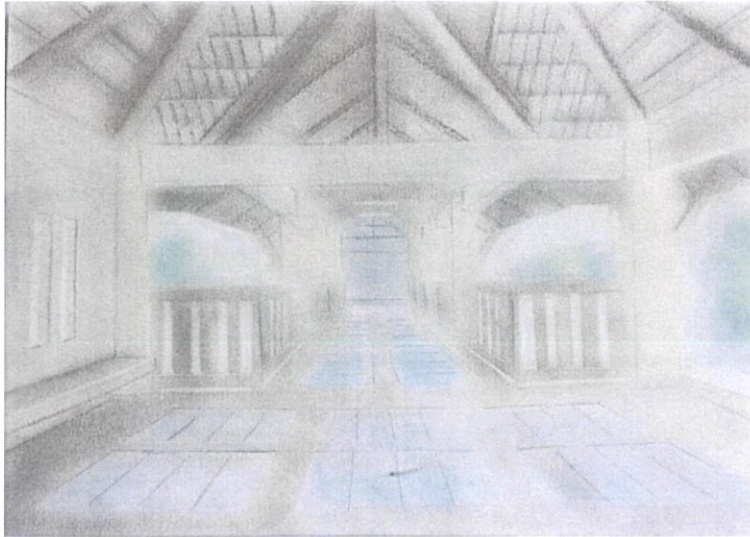
ภาพที่ 3.2 ภาพร่างชั้นที่ 2



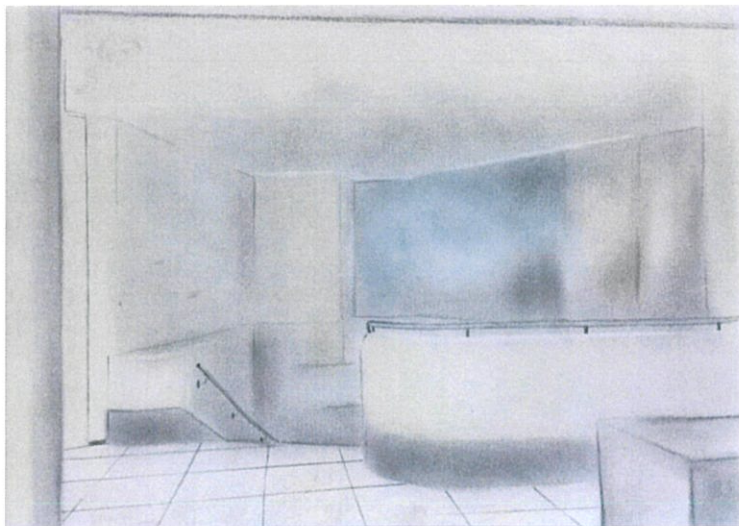
ภาพที่ 3.3 ภาพร่างชั้นที่ 3



ภาพที่ 3.4 ภาพร่างชั้นที่ 4



ภาพที่ 3.5 ภาพร่างชั้นที่ 5

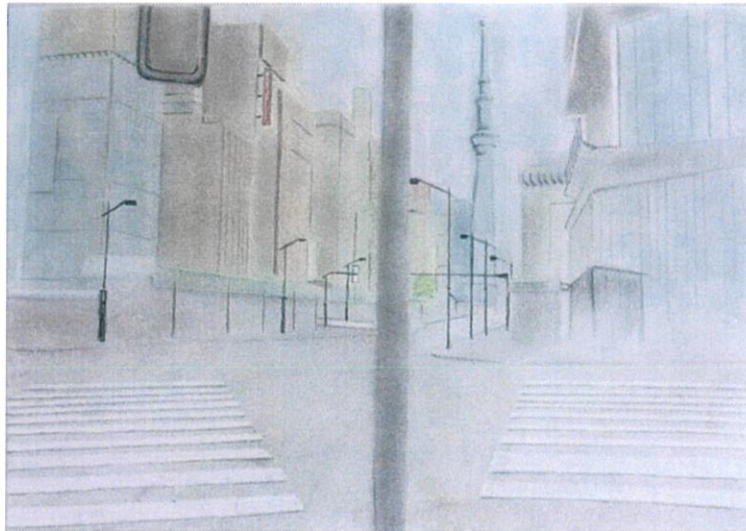


ภาพที่ 3.6 ภาพร่างชั้นที่ 6

ภาพร่างชุดที่ 2



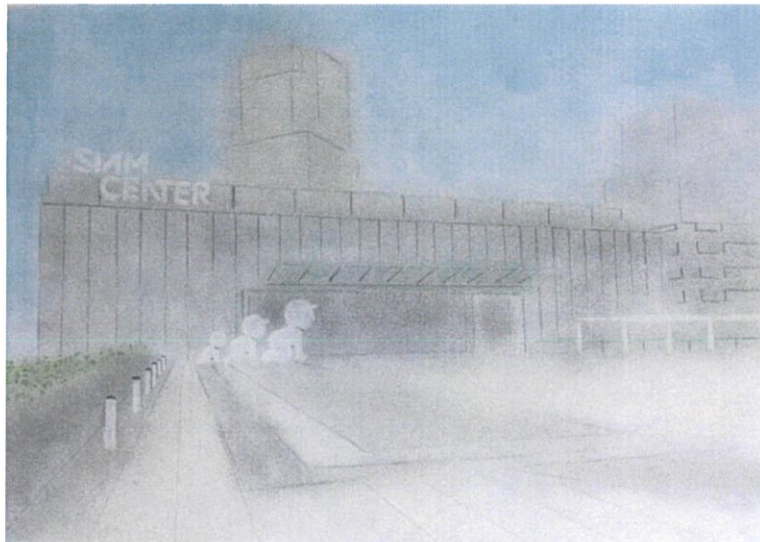
ภาพที่ 3.7 ภาพร่างชั้นที่ 7



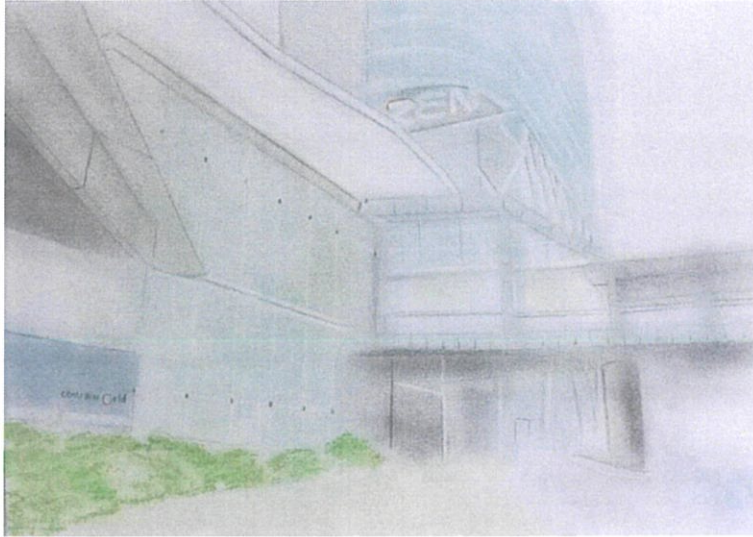
ภาพที่ 3.8 ภาพร่างชั้นที่ 8



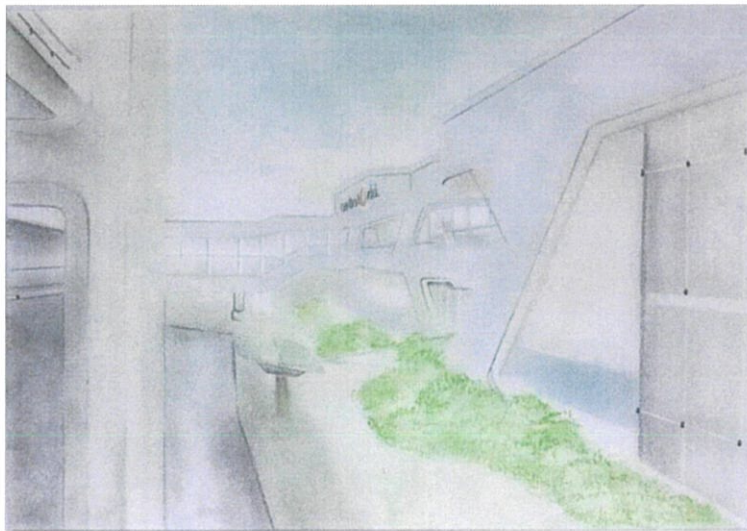
ภาพที่ 3.9 ภาพร่างชั้นที่ 9



ภาพที่ 3.10 ภาพร่างชั้นที่ 10

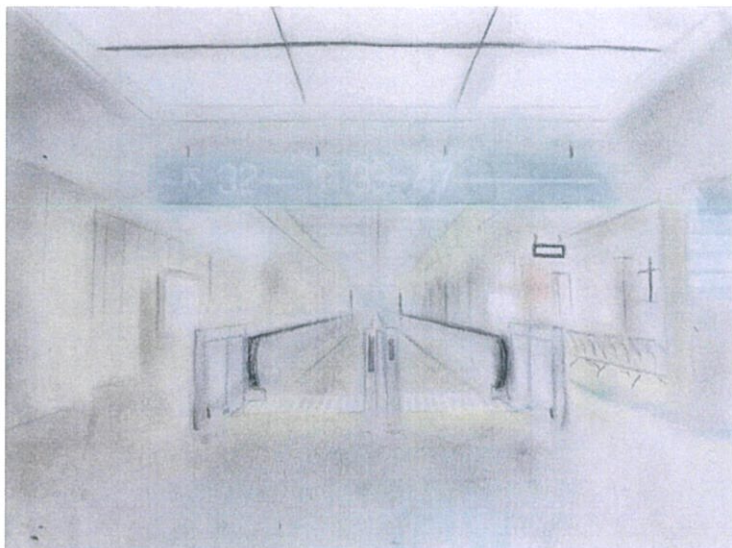


ภาพที่ 3.11 ภาพร่างชั้นที่ 11

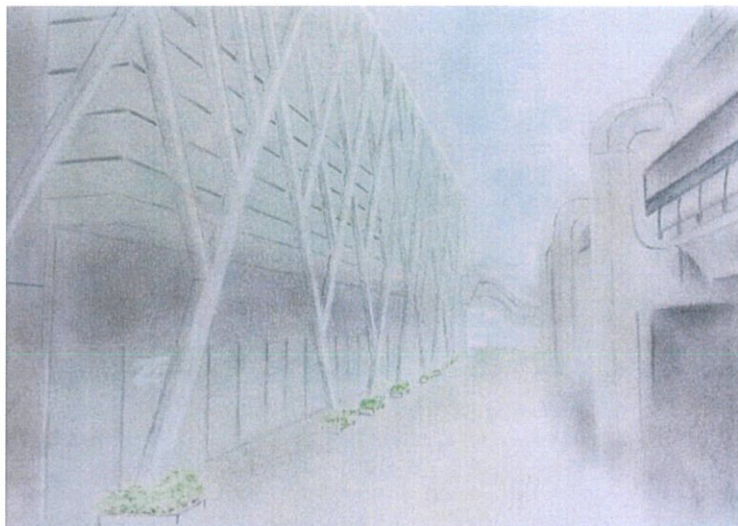


ภาพที่ 3.12 ภาพร่างชั้นที่ 12

ภาพร่างชุดที่ 3



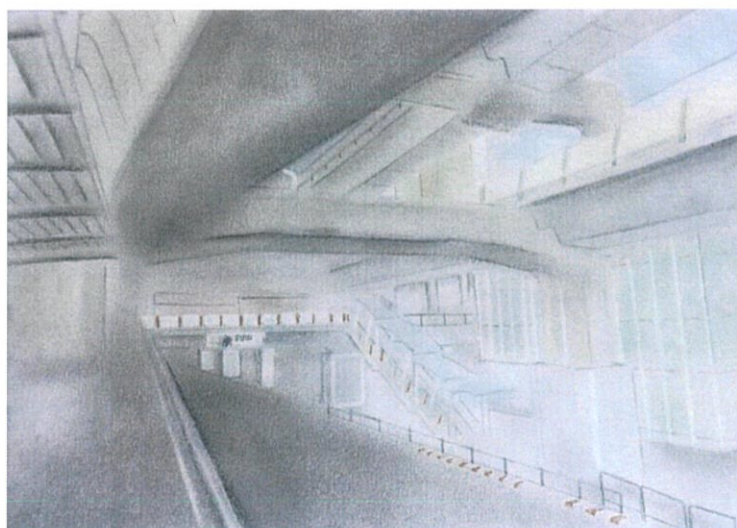
ภาพที่ 3.13 ภาพร่างชิ้นที่ 13



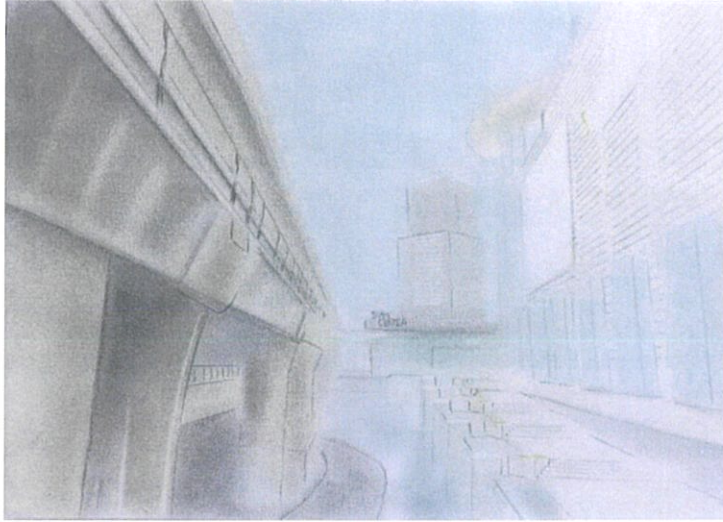
ภาพที่ 3.14 ภาพร่างชิ้นที่ 14



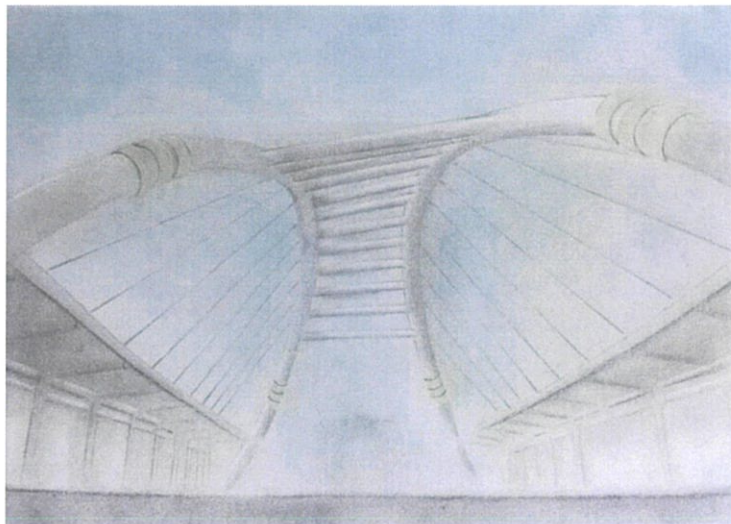
ภาพที่ 3.15 ภาพร่างชั้นที่ 15



ภาพที่ 3.16 ภาพร่างชั้นที่ 16



ภาพที่ 3.17 ภาพร่างชั้นที่ 17



ภาพที่ 3.18 ภาพร่างชั้นที่ 18

ภาพร่างชุดที่ 1-3

ข้าพเจ้าเลือกนำเสนอพื้นที่ที่มีผู้คนสัญจรไปมาและมีการหมุนเวียนเชิงธุรกิจ การค้า โดยเลือกสถานที่ที่เป็นที่รู้จักของหมู่คนส่วนมากหรือเป็นจุดแลนด์มาร์ค ซึ่งข้าพเจ้าได้นำมาปรับเปลี่ยน โดยถอดทุกอย่างที่เป็นความวุ่นวายแต่ยังพื้นที่นั้นไว้เพื่อให้พื้นที่ได้แสดงตัวเต็มที่ เป็นการทำงาน โดยไม่มีสังคมหรือรตราที่สัญจรไปมามาเป็นปัจจัยหลัก โดยแสดงออกผ่านสีที่ถูกทอนลงให้ดูเบาบาง นำมาแทนค่าเป็นอารมณ์ และความรู้สึกของข้าพเจ้าที่ก่อให้เกิดความรู้สึกนิ่งสงบ เงียบเหงา

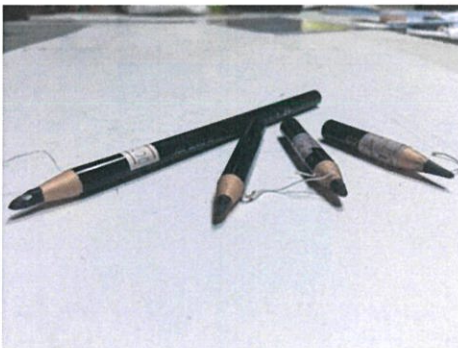
ผลงานที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ออกมา ข้าพเจ้าได้ใช้ภาพร่างชุดที่ 3 มาเป็นผลงานจริง เนื่องจากภาพร่างชุดที่ 3 มีความสมบูรณ์ที่สุดในรูปแบบของมุมมองที่น่าสนใจ ดูมีมิติ มีพื้นที่ในการมองเห็นที่กว้างขึ้นจากภาพร่างชุดอื่น ๆ และมีองค์ประกอบที่ชัดเจนที่สุด

3.2 กระบวนการสร้างงาน

วัสดุอุปกรณ์การทำภาพพิมพ์ลิโทกราฟ (บนแผ่นเพลทอลูมินัม)

วัสดุอุปกรณ์ในการเขียน

- ดินสอไข (Litho pencil)
- แท่งหมึกไข (Rubbing ink & Rubbing crayon)



ภาพที่ 3.19 ดินสอไข



ภาพที่ 3.20 แท่งหมึกไข

วัสดุอุปกรณ์ในกระบวนการกัดกรด

- ฟองน้ำเซลลูโลส 1 ก้อน
- ผ้าสาลูชนิดนึ่ง 2 ถึง 3 ผืน
- แป้งฝุ่น (Talcum powder)
- แปรงขนกระต่าย
- กาวอาระบิก (Arabic gum)
- กรดฟอสฟอริก (Phosphoric acid)



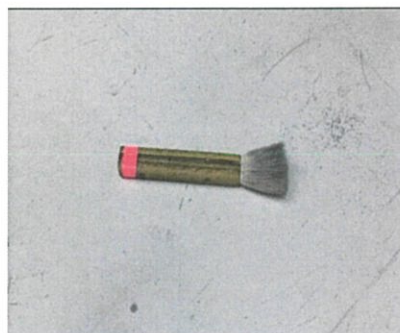
ภาพที่ 3.21 ฟองน้ำเซลลูโลส



ภาพที่ 3.22 ผ้าสาลู



ภาพที่ 3.23 แป้งฝุ่น



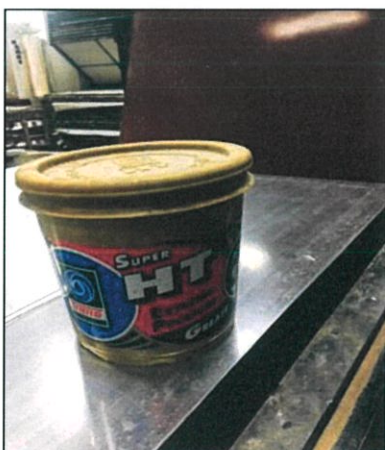
ภาพที่ 3.24 แปรงขนกระต่าย

วัสดุอุปกรณ์ในการพิมพ์

แท่นพิมพ์เป็นแท่นพิมพ์ระบบเคลื่อนใช้ได้ทั้งสองประเภทคือแท่นพิมพ์ ที่มีมือจับสำหรับดึงสแครปเปอร์อยู่ด้านข้างและมีมือจับอยู่ด้านบนสแครปเปอร์บาร์กดทับลงมาด้านข้าง

อุปกรณ์ที่ใช้กับแท่นพิมพ์

- จารบี (Grease)
- เครื่องสำหรับปาดจารบี
- ไม้ครูด (Scraper bar) ทำด้วยไม้มะค่าหรือไม้สักหน้าเรียบหุ้มด้วยเส้นหนัง
- ลูกกลิ้งยางชนิดผิวหน้านุ่มหลาย ๆ ขนาด
- หมึกพิมพ์ใช้หมึกพิมพ์ออฟเซตหรือหมึกสำหรับพิมพ์ลิโธกราฟ
- ผงแมกนีเซียม (Light Magnesium powder)
- กระดาษบรูฟ 4-5 แผ่นใช้สำหรับรองพิมพ์ (ควรมีสำรองไว้ด้วย)
- กระดาษพิมพ์ฟาเบรียโน (Fabriano) หรือ Rives BFK



ภาพที่ 3.25 จารบี



ภาพที่ 3.26 เครื่องปาดจารบี



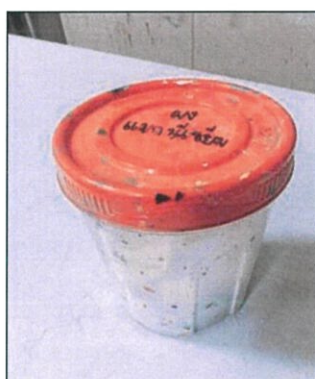
ภาพที่ 3.27 ไม้ครูด



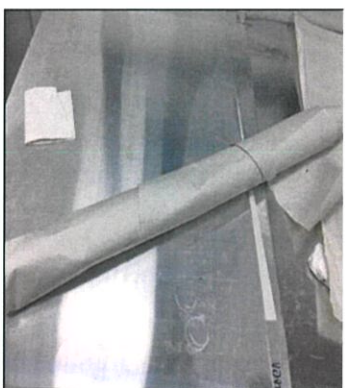
ภาพที่ 3.28 ลูกกลิ้ง



ภาพที่ 3.29 หมึกพิมพ์



ภาพที่ 3.30 ผงแมกนีเซียม



ภาพที่ 3.31 กระดาษบรูฟ



ภาพที่ 3.32 ฟาเบรียน โน

อุปกรณ์สำหรับการทำงานวิจัย

สีที่ใช้ในการทำงานวิจัยจะเป็นสีหมึกพิมพ์สำหรับการพิมพ์ออฟเซต (Offset Printing) ซึ่งเป็นสีที่มีความโปร่งแสงเหมาะที่จะนำมาใช้ในการทำงานภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ โดยส่วนใหญ่แล้วการใช้สีนั้นจะขึ้นอยู่กับภาพร่างของผลงาน แต่หากต้องการสีที่มีความพิเศษจะใช้สีที่แตกต่างจากนี้เช่น สีสะท้อนแสง สีเงิน สีทองหรือการพิมพ์เคลือบมัน

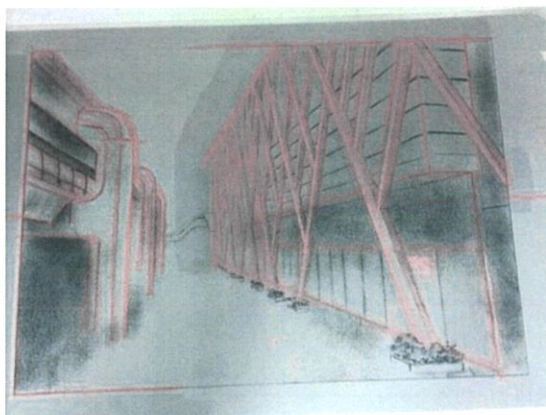
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานวิจัยที่ประกอบไปด้วยดินสอไขเบอร์ต่าง ๆ พู่กันขนาด ต่าง ๆ กาว กระดาษลูกกลิ้งขนาดต่าง ๆ สีที่เป็นสีชุดสำหรับพิมพ์ฟองน้ำ ประกอบด้วยเกรียงขนาด 1 นิ้ว 1.5 นิ้ว 2 นิ้ว โดยมีจำนวนที่พอดีต่อการทำงานแต่ละครั้ง น้ำยาทำความสะอาดเพลท ครีมลบเพลททusche) เกรียงไข ตารางเทียบสีสำหรับใช้พิมพ์และลูกกลิ้งสีขนาดต่าง ๆ กัน

เกรียงไขชนิดแท่งเบอร์ต่าง ๆ ไขแท่งหรือเรียกว่าทusche) เป็นอุปกรณ์สำหรับสร้างพื้นผิวแบบต่าง ๆ บนเพลทเกรนนั้นมียุคคุณภาพและราคาที่แตกต่างกันหมึกรับบั้ง (Rubbing Ink) สำหรับถูหรือเช็ดระบายด้วยวัสดุที่มีความนุ่มเช่นหนังชามัวร์เช็ดลงบนเพลททำให้เกิดน้ำหนักร้อนหรือซึมได้อย่างนุ่มนวลตารางสำหรับตรวจสอบสีในขั้นตอนการผสมสีก่อนจะพิมพ์งานและกระดาษสำหรับวัดค่าความเป็นกรดและเป็นด่างสำหรับใช้วัดค่ากาวกระดาษดินบริสุทธิ

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

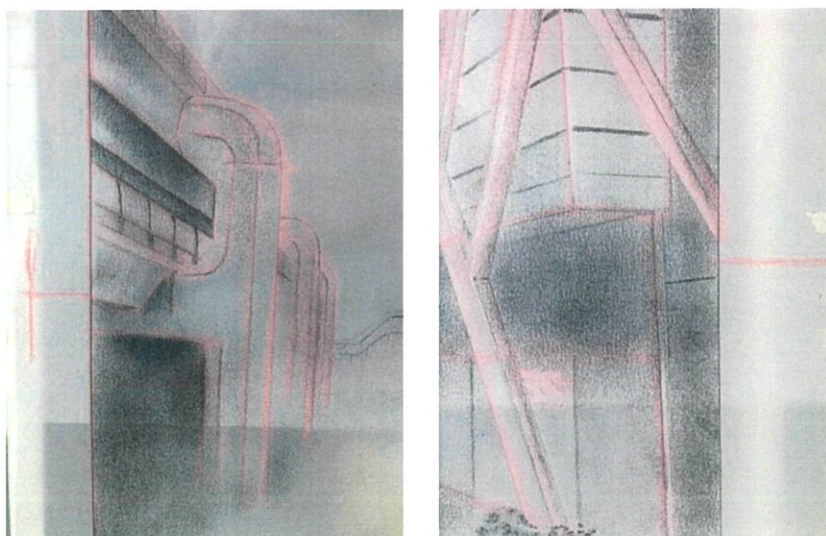
1. การเตรียมสเก็ตงาน

1.1 นำสเก็ตงานที่เราต้องการจะพิมพ์ ไปขยายลงกระดาษไข ถ้าเป็นรูปแบบงานตรงนำไปขยายความกว้าง 20 นิ้ว แต่ถ้าเป็นรูปแบบงานแฉนวนอน นำไปขยายความยาว 20 นิ้ว จะได้ขนาดงานออกเป็นไซส์ A1



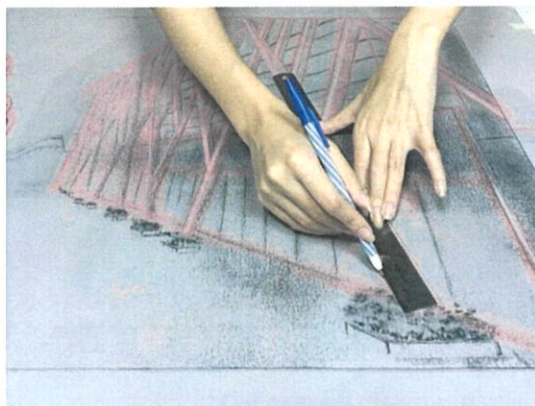
ภาพที่ 3.33 รูปแบบงานแฉนวนอน ขยายความยาว 20 นิ้ว

1.2 นำกระดาษไขที่ได้ทำการขยายมาแล้ว นำมาวัดตัว T หรือจุดมาร์ค โดยวัดให้อยู่กึ่งกลางของกระดาษไข (ระยะเยื้องกลางให้เท่ากันทั้งด้านบนและด้านล่าง)



ภาพที่ 3.34 สร้างตัว T แค่มุมใดมุมหนึ่งเท่านั้น

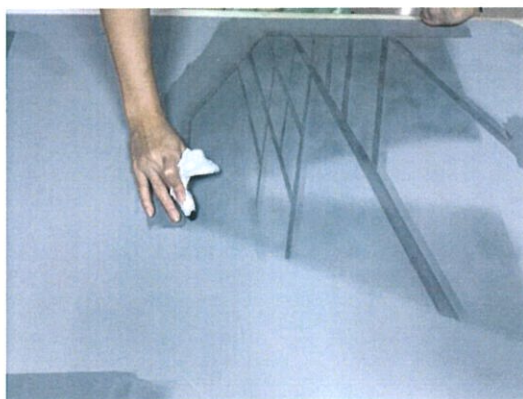
1.3 นำกระดาษไขที่ได้ทำการขยายมาแล้ววางลงบนแผ่นเพลทอลูมิเนียมและทำการคราฟลายในส่วนที่เราต้องการจะเขียนไขลงไป



ภาพที่ 3.35 วิธีการคราฟเพลท

2. การเขียนไข

2.1 ภาพพิมพ์พื้นราบจะใช้ไขเป็นตัวนำทางให้หมึกพิมพ์สามารถเกาะติดได้ การเขียนไขก็คือการสร้างภาพขึ้นมาด้วยวัสดุที่เป็นไขชนิดต่าง ๆ เช่น ดินสอไข แท่งหมึกไข ปากกาหมึกแห้ง หมึกพิมพ์ทูลูซ หรือไขแท่งแอสฟัลต์มัลเลอร์ เป็นต้น บริเวณที่เป็นไขบนผิวหน้าเพลทก็จะเป็นส่วนที่หมึกจะเกาะติดเป็นภาพเวลาที่ถึงสีลงไปในขณะที่มีน้ำบาง ๆ บนเพลทเวลาที่เขียนด้วยไขหรือวัสดุที่เป็นไขควรใช้กระดาษรองมือด้วยกันเพื่อกันไม่ให้มือซึ่งมีไขสัมผัสกับผิวหน้าของเพลท ในส่วนที่เราไม่ต้องการให้ไขลงไป ให้ทำการกั้นกาวปิดส่วนนั้นเอาไว้



ภาพที่ 3.36 วิธีการเขียนเพลท

3. ขั้นตอนการกักกรด

คือการควบคุมสภาพของวัสดุที่เป็นไขให้คงสภาพเดิมไว้ ซึ่งหลังจากขั้นตอนนี้ที่เขียนภาพลงบนแผ่นอลูมิเนียมเสร็จแล้ว

3.1 ใช้กาวบริสุทธิ์ 8 ออนซ์ผสมกับกรดฟอสฟอริก 5.6 มิลลิลิตรให้เป็นกาวกรดแล้วนำมาผสมกับกาวบริสุทธิ์อีกรอบในสัดส่วนที่เหมาะสมต่อปริมาณ ไขแล้วเทกาวลงบนเพลทลูกบาวให้ทั่วด้วยฟองน้ำ ช้อนควบคุมเวลาให้เหมาะสมประมาณ 2-4 นาทีแล้วเช็ดกาวออกให้บางที่สุดด้วยผ้าสำลีหรือผ้าสาธูปพยายามอย่าให้มีรอยกาวหรือมีคราบกาวหนาบนผิวหน้าเพลทหากมีควรรวดใหม่แล้วเช็ดให้เรียบ

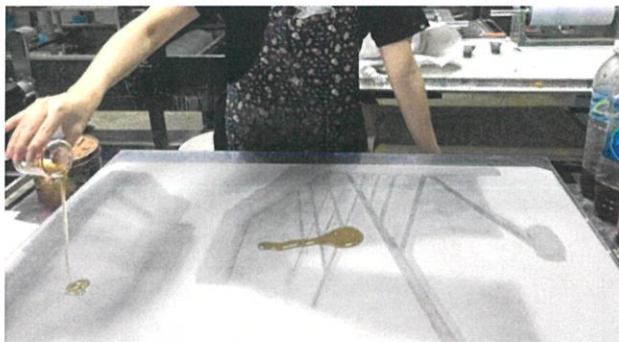


ภาพที่ 3.37 วิธีการผสมกาวกรด

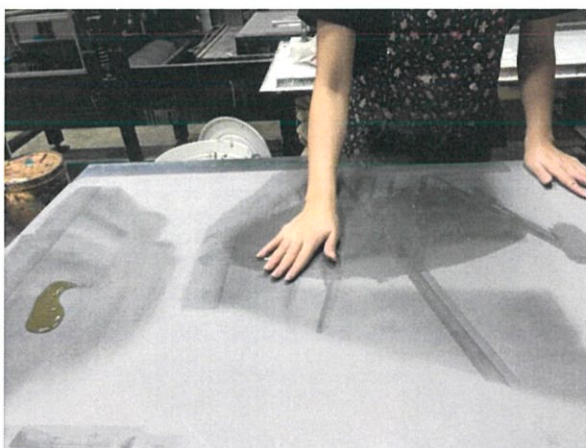
* ก่อนจะทำการพิมพ์ควรจะเทกาวเพื่อเป็นการปรับเพลทโดยการใช้กาวบริสุทธิ์เทลงบนเพลทก่อนทำการพิมพ์ลึบไปมาในลักษณะแนวตั้งและแนวนอนแล้วเช็ดด้วยผ้าสาธูปโดยให้กาวติดอยู่ที่ผิวหน้าเพลทบาง ๆ และเช็ดให้เรียบมากที่สุดหากต้องการเช็ดกาวออกง่าย ๆ ควรผสมเซลลูโลส (Cellulose gum) ลงไปในกาวด้วยนิดหน่อย

** เมื่อมีการพิมพ์งานในจำนวนที่มาก ๆ นั้นควรที่จะมีการกักกรดครั้งที่ 2 เพื่อให้เพลทมีความคงทนมากยิ่งขึ้นซึ่งในการกักกรดครั้งที่ 2 นั้นจะทำการควบคู่ไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนไขที่บริเวณผิวหน้าเพลทให้เป็นไขแบบเดียวกันให้หมดการกักกรดซ้ำอีกรอบเพื่อให้เพลทมีสภาพคงทนถาวรและพิมพ์ได้จำนวนที่มากขึ้น

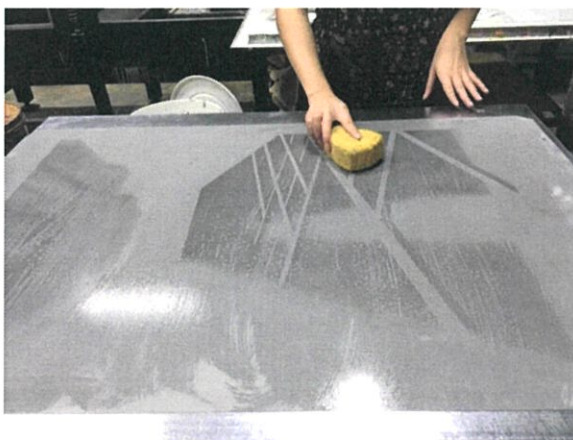
3.2 เทกวกรด (Gum Etch) นวดไปมาบนเพลทให้สม่ำเสมอทั่ว ๆ ทั้งเพลทประมาณ 5 นาทีแล้ว เช็ดออกให้บางที่สุดทิ้งไว้ 15-30 นาที



ภาพที่ 3.38 เริ่มจับเวลาและเทกลงไป

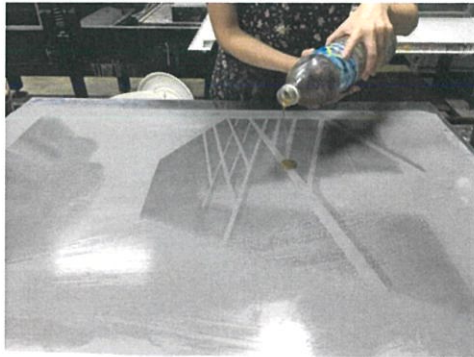


ภาพที่ 3.39 ถูกวให้ทั่วหน้าเพลท



ภาพที่ 3.40 ใช้ฟองน้ำชุบน้ำและเช็ดกวออกให้บางที่สุด

3.3 ทำการปรับหน้าเพลทด้วยกาวบริสุทธิ์และฉุให้ทั่วบริเวณที่เขียนไข ใช้ผ้าสาถูเช็ดจนเพลทจนสะอาด แล้วทิ้งไว้ซัก 15-30 นาที เเทน้ำมันสน (Turpentine) เช็ดให้ทั่วเพื่อล้างไขและเขม่าของไขชนิดต่าง ๆ ออกให้หมดและเช็ดตามด้วยทินเนอร์อีกครั้ง



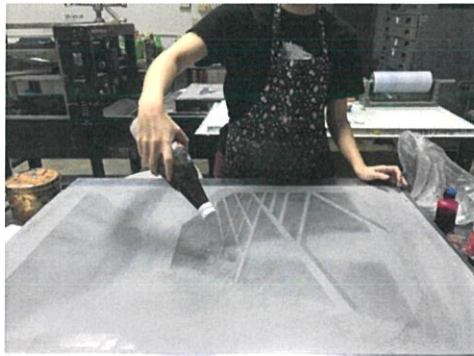
ภาพที่ 3.41 เทกาวบริสุทธิ์และฉุให้ทั่วที่เขียนไข



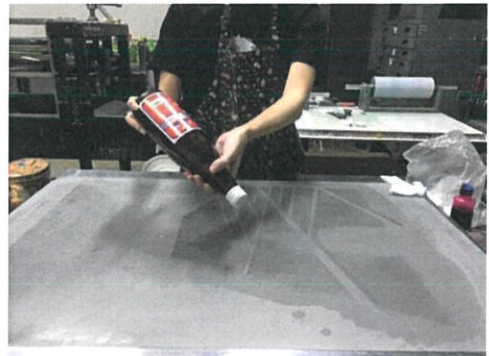
ภาพที่ 3.42 ใช้ผ้าสาถูเช็ดจนเพลทสะอาด

4. ขั้นตอนการพิมพ์

4.1 ทำการเปิดหน้าเพลทโดยใช้น้ำมันสนลงบนเพลทให้ทั่วเช็ดให้ทั่วจนไขบนเพลทหลุดออก แล้วตามด้วยทินเนอร์เช็ดอีกรอบจนหน้าเพลทสะอาด



ภาพที่ 3.43 เปิดหน้าเพลทโดยน้ำมันสนก่อน



ภาพที่ 3.44 ตามด้วยทินเนอร์เช็ดจนสะอาด

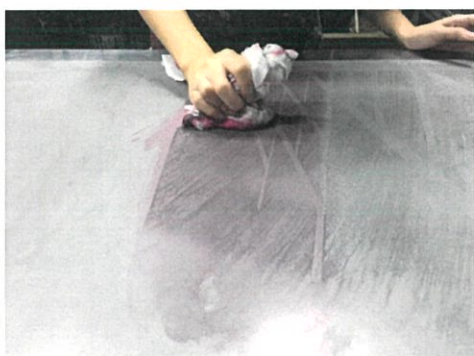
4.2 นำแลคเกอร์แดงเทใส่เศษผ้าที่เตรียมไว้และทำการไทด์แลคเกอร์แดงให้เรียบและบางสม่ำเสมอ (ในขั้นตอนนี้อย่าให้โดนน้ำเด็ดขาด)



ภาพที่ 3.45 เทแลคเกอร์แดงลงบนเศษผ้า



ภาพที่ 3.46 ปาดแลคเกอร์แดงไปบนรอยไข่



ภาพที่ 3.47 ทำการไทด์แลคเกอร์แดงให้บาง



ภาพที่ 3.48 ไทด์แลคเกอร์แดงให้ทั่วรอยไข่

4.3 ทำการปาดสีหมึกลงบนเศษผ้าโดยใช้น้ำมันสนผสมเข้าไปและทำการอัดหมึกลงบนหน้าเพลท แล้วนำไปล้างน้ำให้สะอาด

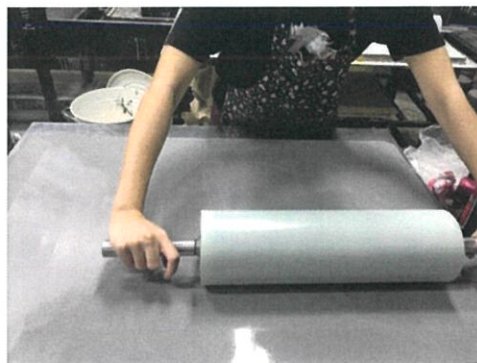
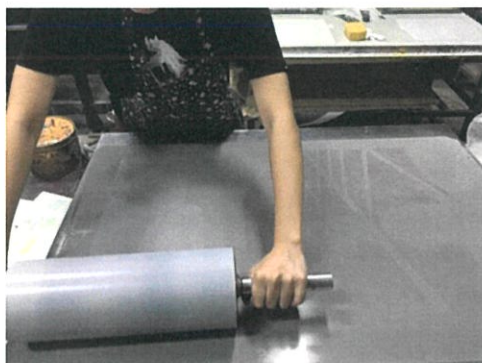


ภาพที่ 3.49 อัดหมึกลงบนหน้าเพลท



ภาพที่ 3.50 ล้างหน้าเพลทให้สะอาด

4.4 จากนั้นให้ทำการกลิ้งหมึกลงบนเพลท โดยใช้ฟองน้ำหมาด ๆ ลูบน้ำให้เป็นฟิล์มบางลงบนเพลทอย่างสม่ำเสมออย่าให้ผิวหน้าเพลทแห้ง ในขณะที่ทำการกลิ้งหมึกกลิ้งหมึกจนได้น้ำหนักและรายละเอียดให้ได้น้ำหนักตามที่ต้องการแล้วทดลองพิมพ์ดูประมาณ 2-3 ภาพเมื่อภาพติดดีแล้วจึงค่อยทำการเริ่มพิมพ์งานจริง โดยดูได้จากภาพที่พิมพ์ทดสอบชิ้นงานที่ดีที่สุด



ภาพที่ 3.51 วิธีการกลิ้งหมึก

5. อุปกรณ์ต้มกาว



ภาพที่ 3.52 กาวกระถินก้อน



ภาพที่ 3.53 เตาไฟฟ้า



ภาพที่ 3.54 กาละมัง



ภาพที่ 3.55 ไม้พายสำหรับคนกาว

วิธีการเตรียมกาว

ใส่เม็ดกาวกระถินลงกะละมังขนาดเล็ก เทน้ำบริสุทธิ์หรือน้ำกลั่นให้ท่วมเม็ดกาวและเอาผ้าสะอาดปิดปากกะละมัง แช่ไว้ประมาณ 1 คืน หลังจากนั้นคนให้เม็ดกาวละลายกรองด้วยผ้าสาธู 2 ชั้นเพราะกาวมีเศษไม้อยู่มาก แล้วนำกาวที่กรองได้ไปวัดความเข้มข้นด้วยเครื่องมือวัดค่าความถ่วงจำเพาะ (โบร์เม) วัดให้อยู่ที่ขีดประมาณ 12-14 หากเข้มข้นไปเติมน้ำแล้ววัดอีกครั้งจนพอดี เทกาวกลับลงอ่างหรือกะละมังใบเล็กใส่ฟอร์มมาตินลงประมาณ 1 ช้อนชาต่อกาว 1,000 cc เพื่อชะลอไม่ให้กาวบูดการเตรียมกรดซัลฟูริกเจือจางสำหรับล้างเพลท (น้ำยา Counter Etch) กรอกน้ำใส่เกลลอน 4.5 ลิตร เติมกรดซัลฟูริก 2 ออนซ์ เขย่าเกลลอน ผสมให้เข้ากัน (อาจใช้ไฮโดรคลอริกแทนซัลฟูริกได้แต่ควรลดปริมาณลงเป็น 1.5 ออนซ์)



ภาพที่ 3.56 กาวที่ยังไม่ได้ต้ม



ภาพที่ 3.57 กาวที่ผ่านการต้มเสร็จแล้ว

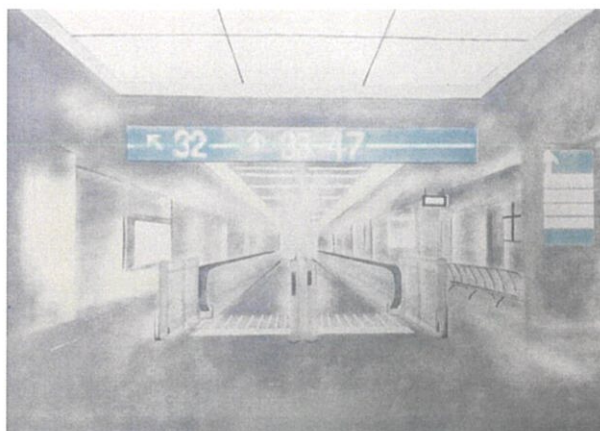
บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค

พื้นที่สาธารณะที่มองผ่านมุมมองของผู้ทำงาน เป็นต้นแบบของกระบวนการสร้างสรรค์ทางศิลปะเพื่อที่จะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของผู้ทำงานศิลปะ หรือศิลปิน ให้ผู้ดูผลงานได้รับรู้เข้าใจว่าผู้สร้างสรรค์ผลงานต้องการแสดงความรู้สึกอย่างไร เช่นเดียวกับการสร้างสรรค์ศิลปะนั้นเป็นกิจกรรมทางใจอันนำอารมณ์ความรู้สึกที่รับรู้เข้าใจอย่างเรื่อกลางมาสู่ความแจ่มชัด ซึ่งอารมณ์ความรู้สึกเหล่านี้ถ่ายทอดไปยังคนอื่นได้ คำว่าศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก ความคิดหรือความงาม จะเห็นได้ว่าศิลปะนั้นมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือส่วนที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นซึ่งได้แก่โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้รับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสหนึ่ง กับส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุ อีกส่วนหนึ่งเราเรียกส่วนแรกว่ารูปทรง (Form) หรือองค์ประกอบทางรูปธรรมและเรียกส่วนหลังว่าเนื้อหา (Content) หรือองค์ประกอบทางนามธรรม (Abstract) กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเริ่มต้นจากพลังผลักดันที่อยู่ภายในไปสู่การจัดสรรรูปทรงที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาเพื่อให้เกิดระผสมผสานกลมกลืนโดยสมบูรณ์ด้วยการใช้หลักทัศนธาตุต่าง ๆ มาประกอบร่วมกัน โดยผ่านกระบวนการทางเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ

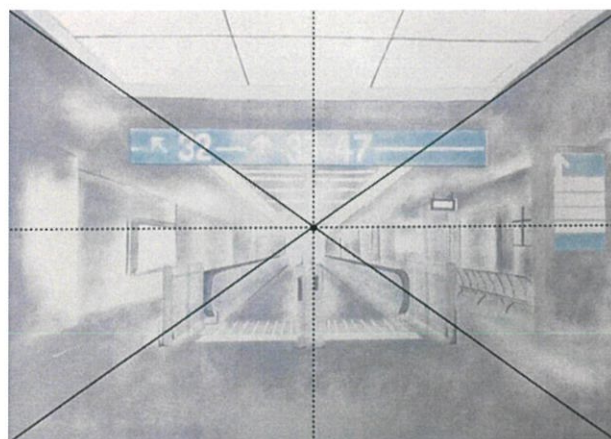
4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

ภาพผลงานชิ้นที่ 1



ภาพที่ 3.58 ภาพผลงานชิ้นที่ 1

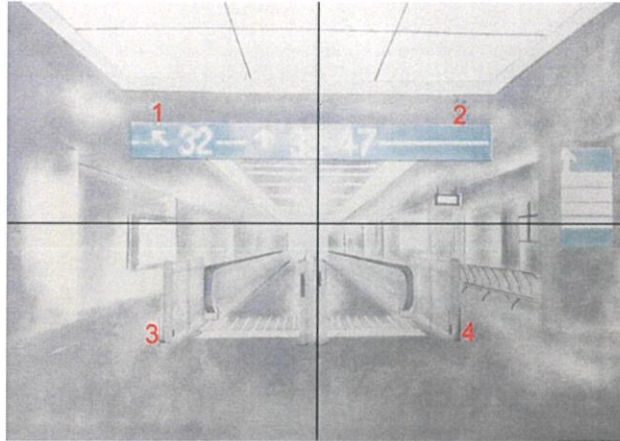
เอกภาพ (Unity)



ภาพที่ 3.59 วิเคราะห์เอกภาพผลงานชิ้นที่ 1

เอกภาพของผลงานนี้เกิดจากการประสานกันอย่างลงตัว ด้วยความสมดุลของ 2 ข้างที่เท่ากันและเป็นการจัดองค์ประกอบให้มีความสมมาตรของขนาดและปริมาณเท่ากัน จุดเด่นของภาพ คือ ทางเลื่อน ซึ่งเป็นจุดนำสายตาทำให้ผลงานดูมีมิติลึกเข้าไปมากขึ้น รวมทั้งองค์ประกอบทั้ง 2 ข้าง ที่มีความสมมาตรและสีทำให้ผลงานดูมีความเป็นเอกภาพมากขึ้น

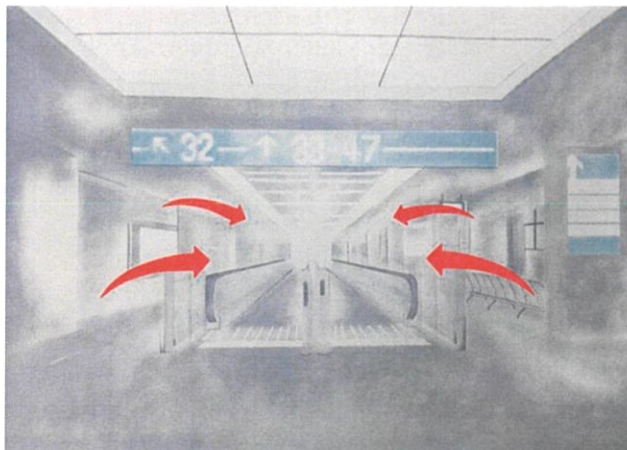
ดุลยภาพ (Balance)



ภาพที่ 3.60 วิเคราะห์ดุลยภาพผลงานชั้นที่ 1

ดุลยภาพของผลงานชิ้นนี้เป็นการจัดแบบรัศมี คือมีการกระจายเป็นรัศมีออกไปจากจุดศูนย์กลาง และมีการวางน้ำหนักที่พอดีกันทั้ง 4 มุม ส่งผลให้ตัวภาพดูมีความสมดุลและดูมีมุมมองที่ลึกเข้าไป เพราะสายตาถูกบังคับให้จ้องมองไปที่ช่องสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ ตรงกลางช่องนั้น

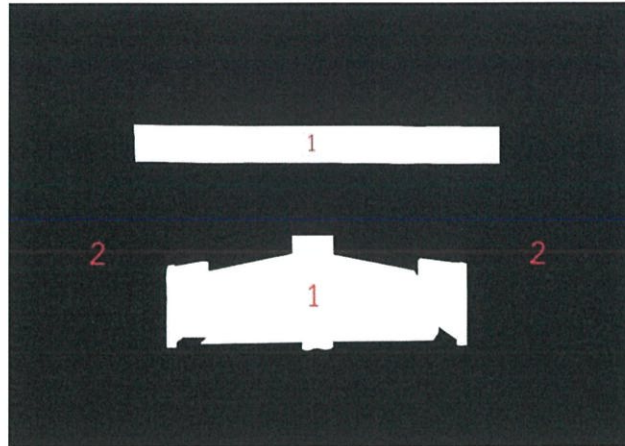
การเคลื่อนไหว (Movement)



ภาพที่ 3.61 วิเคราะห์การเคลื่อนไหวผลงานชั้นที่ 1

เป็นการเคลื่อนไหวจากบรรยากาศภายนอกสู่จุดศูนย์กลาง ทำให้เกิดการหยุดของสายตาไปที่รูปสี่เหลี่ยมตรงกลางภาพ ซึ่งพลังผลักดันจากภายนอกและภายในจะตรึงกันอย่างสมดุล

ความเป็นเด่น (Dominance)

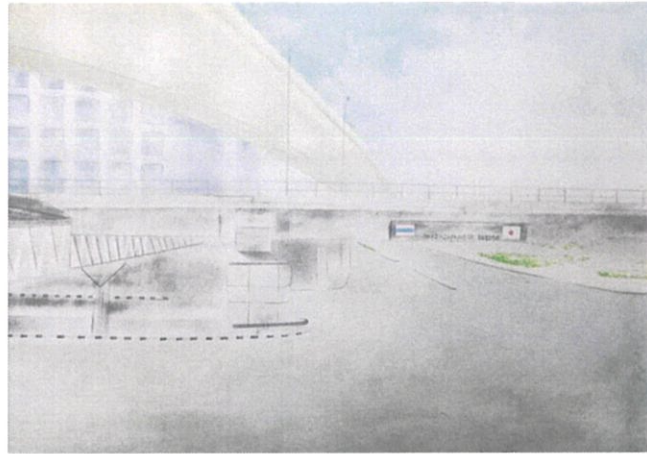


ภาพที่ 3.62 วิเคราะห์ความเป็นเด่นผลงานชิ้นที่ 1

ความเด่นของผลงานชิ้นนี้จะอยู่ที่หมายเลข 1 ซึ่งเป็นส่วนที่อยู่ตรงกลางของภาพและยังเป็นจุดนำสายตาให้มองลึกเข้าไปในตัวภาพ ส่วนความเป็นรองจะถูกกำหนดให้อยู่ในส่วนของพื้นที่หลังหมายเลข 2 ที่ดูเป็นบรรยากาศออกจากจุดศูนย์กลาง

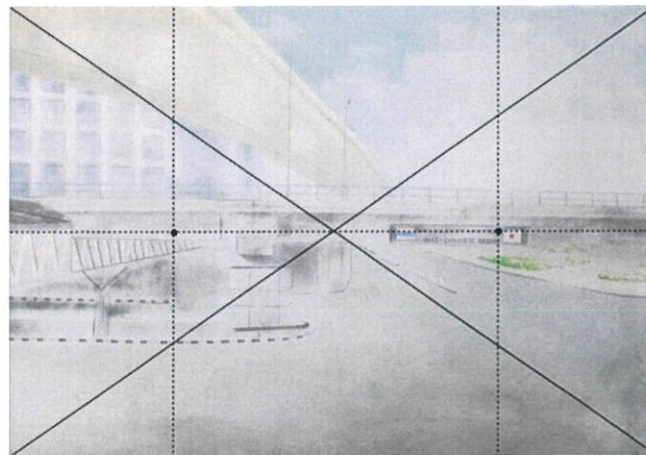
การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

ภาพผลงานชิ้นที่ 2



ภาพที่ 3.63 ภาพผลงานชิ้นที่ 2

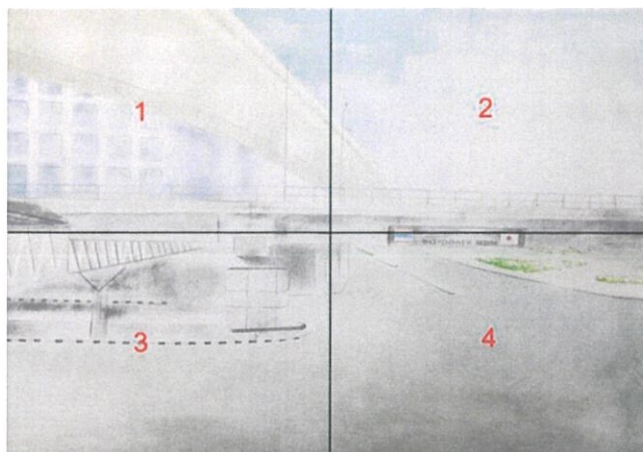
เอกภาพ (Unity)



ภาพที่ 3.64 วิเคราะห์เอกภาพผลงานชิ้นที่ 2

เอกภาพทางรูปทรง เป็นการทำให้สิ่งต่างๆที่ขัดแย้งให้ดูกลมกลืนเข้าด้วยกัน มีความแตกต่างกันของเส้น มุมมองและรูปทรง ซึ่งขัดแย้งกันแต่สามารถอยู่รวมกันได้ด้วยจังหวะของสี โดยมีจุดศูนย์กลางของภาพ เป็นสะพาน 2 สายที่ตัดกัน แต่สามารถทำให้อยู่ด้วยกันได้อย่างมีเอกภาพด้วยจังหวะของสี ที่เป็นตัวรวม ภาพเข้าหากันโดยใช้บรรยากาศของสีทำให้เกิดความกลมกลืนกัน

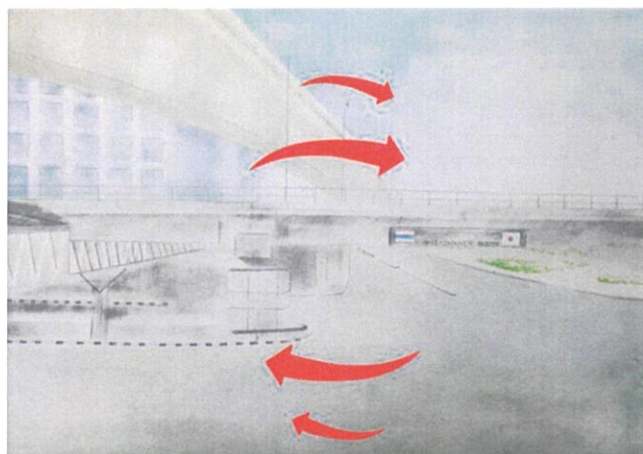
ดุลยภาพ (Balance)



ภาพที่ 3.65 วิเคราะห์ดุลยภาพผลงานชิ้นที่ 2

ดุลยภาพของรูปทรงนี้อยู่ในแนวเส้นแกนแนวนอน ทำให้ภาพทั้ง 4 มุมนั้นดูมีความสมดุล จะเห็นได้ว่าดุลยภาพของงานชิ้นนี้จะอยู่ตรงกลางของเส้นแกนแนวราบ ทำให้รู้สึกถึงการหยุดนิ่งของสายตา ซึ่งเป็นดุลยภาพแบบสมมาตร

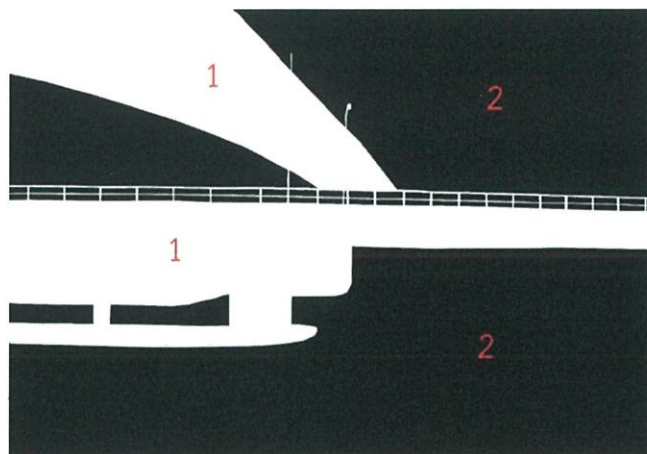
การเคลื่อนไหว (Movement)



ภาพที่ 3.66 วิเคราะห์การเคลื่อนไหวผลงานชิ้นที่ 2

เป็นพลังการเคลื่อนไหวไปในทางตั้ง คือ ส่วนของสะพานที่โค้งลงมาบรรจบที่จุดกึ่งกลางภาพ และทางราบ คือ ส่วนของสะพานและพื้นถนน ทำให้ตัวภาพเกิดการหยุดนิ่งของสายตา

ความเป็นเด่น (Dominance)



ภาพที่ 3.67 วิเคราะห์ความเป็นเด่นผลงานชิ้นที่ 2

ความเป็นเด่นของผลงานนี้จะอยู่ในส่วนหมายเลข 1 ซึ่งกำหนดให้รูปทรงหลักเป็นมนูมนำสายตาสามารถเห็นถึงโครงสร้างที่ชัดเจนและอยู่ตรงกลางของภาพ ส่วนความเป็นรองจะถูกกำหนดให้อยู่ในส่วนของพื้นหลังหมายเลข 2 ที่มีรายละเอียดเป็นบรรยากาศ โครงสร้างไม่ชัดเจนและดูเบาบาง ซึ่งมีความแตกต่างจากพื้นผิวในส่วนของรูปทรงหลักที่มีความเป็นเด่น

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ศิลปะนั้นประกอบไปด้วย 2 ส่วนสำคัญ คือเนื้อหาที่เป็นแนวความคิด (Concept) และอีกส่วน คือรูปทรงที่เป็นภาพรวมขององค์ประกอบทางทัศนธาตุ (Elements) ประกอบรวมกันจนเกิดความงาม ความสมดุล ความเป็นเอกภาพทางศิลปะ การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าแสดงออกด้วยตัวพื้นที่ สาธารณะ ภาพส่วนรวมจะเน้นบรรยากาศที่ดูนิ่งสงบ เยียบเหงา ให้เกิดความเป็นเอกภาพทางอารมณ์ที่แสดงออกผ่านสีที่ถูกตัดทอนลงให้ดูเบาบางและความกลมกลืนกัน อีกส่วนหนึ่งแฝงไว้ด้วยความ เป็นไปของสังคมในทางกลับกันและเรื่องของสี ความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับแนวความคิดนำมาแสดงผ่านทัศนธาตุทางศิลปะดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1

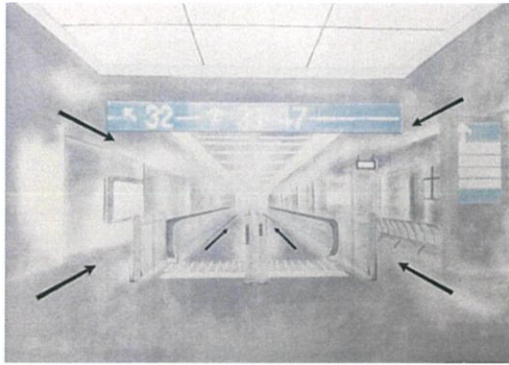
รูปทรง (Form)



ภาพที่ 3.68 วิเคราะห์รูปทรงผลงานชิ้นที่ 1

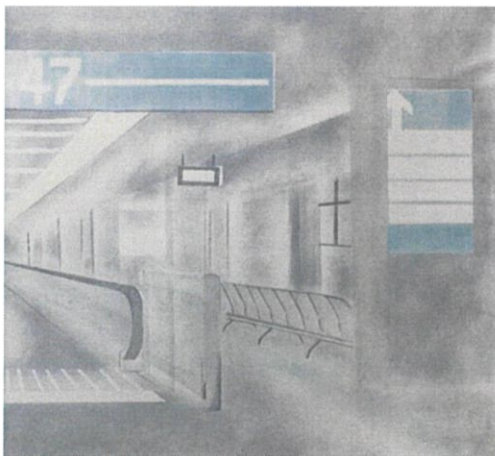
- ก. เป็นรูปทรงของพื้นที่ในสนามบินรูปทรงที่นำมาใช้นั้นได้ผ่านขั้นตอนการปรับเปลี่ยน โดยถอดทุกอย่างที่เป็นความวุ่นวาย ซึ่งรูปทรงที่ได้มาจะถูกปรุงแต่งด้วยสีที่ถูกทอนลงให้ดูเบาบางแต่ก็ยังคงมีความกลมกลืนกัน และเทคนิคสีฝุ่น เพื่อก่อให้เกิดถึงความรู้สึก นิ่งสงบ เยียบเหงา ว่างเปล่า

เส้น (Line)



ภาพที่ 3.69 วิเคราะห์เส้นผลงานชิ้นที่ 1

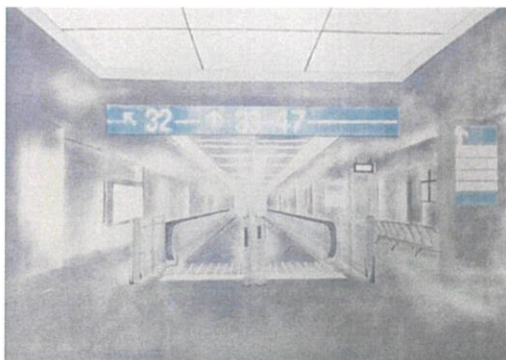
- ก. เส้นและทิศทางในภาพผลงานที่นำมาทำงาน จะมีลักษณะเป็นเส้นแนวเฉียง การเคลื่อนไหวก็ไปแบบรวดเร็ว เป็นการเคลื่อนไหวจากแกนออกไปสู่ภายในจุดศูนย์กลาง



ภาพที่ 3.70 วิเคราะห์เส้นผลงานชิ้นที่ 1

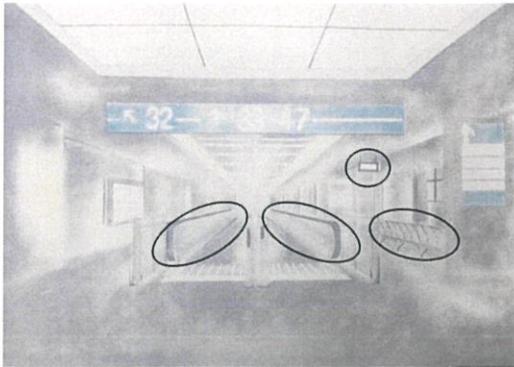
- ข. ใช้ในการกำหนดเส้นรอบนอกของรูปทรง ทำให้มองเห็นรูปทรงชัดเจน

พื้นผิว (Texture)



ภาพที่ 3.71 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชิ้นที่ 1

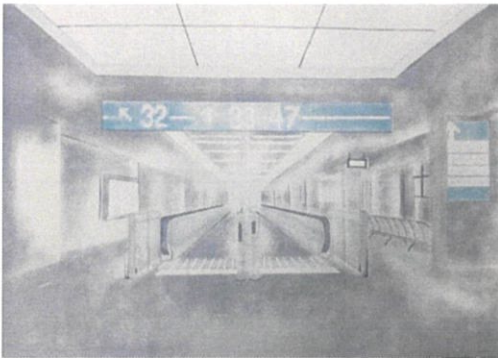
- ก. ลักษณะของพื้นผิวที่ปรากฏอยู่ในผลงานจะไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนใหญ่พื้นผิวของภาพรวมเกิดจากการใช้แท่งหมักไข่สร้างพื้นผิวให้ดูเรียบเนียน นุ่มนวล เพื่อให้ตัวภาพดูสบาย



ภาพที่ 3.72 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชิ้นที่ 1

- ข. ใช้ดินสอไขในบางส่วนที่ต้องการให้เห็นเป็นรูปทรงที่ชัดเจนมากขึ้น

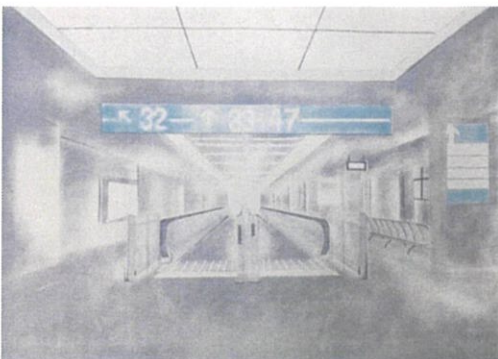
สี (Colour)



ภาพที่ 3.73 วิเคราะห์สีผลงานชิ้นที่ 1

- ก. แสดงออกผ่านสีที่ถูกทอนลงผสมผสานกับการซ้อนของสีจนรวมเป็นโครงสร้างภาพเพื่อตอบสนองผลทางอารมณ์และความรู้สึกของภาพผลงาน โดยสีที่ใช้จะเป็นตัวผสมผสานความกลมกลืนระหว่างรูปทรงต่างๆ และบรรยากาศทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกัน

แสงเงาและน้ำหนัก (Volume)

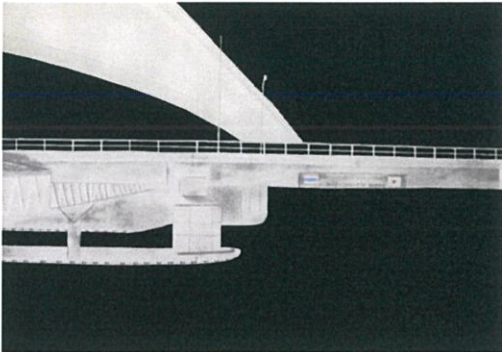


ภาพที่ 3.74 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชิ้นที่ 1

- ก. น้ำหนักที่เกิดขึ้นในผลงานจะเน้นไปที่น้ำหนักที่เป็นมวลของสีเป็นส่วนใหญ่ แสดงถึงความหนักแน่นของโครงสร้าง รูปทรงต่างๆ แล้วค่อยๆ เปลี่ยนเป็นความนุ่มนวลและเบาบาง กลมกลืนหายไปกับบรรยากาศผสมผสานกับการกระจายค่าน้ำหนักจากเข้มไปหาอ่อน

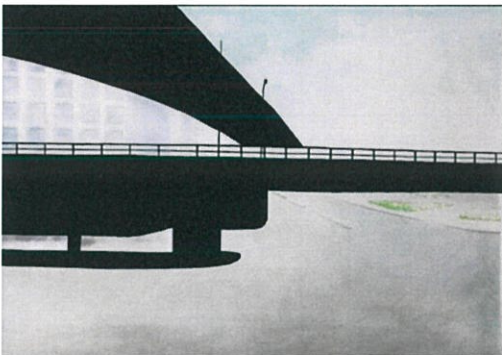
การวิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2

รูปทรง (Form)



ภาพที่ 3.75 วิเคราะห์รูปทรงผลงานชิ้นที่ 2

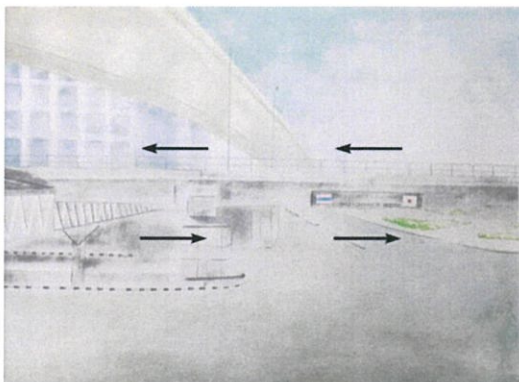
- ก. เป็นรูปทรงของสะพานไทย-ญี่ปุ่น โดยรูปทรงหลักที่เห็นจะมีโครงสร้างชัดเจน เป็นรูปทรงของสะพานทั้ง 2 สาย ที่พาดไปมาซึ่งเป็นจุดเด่นของภาพ



ภาพที่ 3.76 วิเคราะห์รูปทรงผลงานชิ้นที่ 2

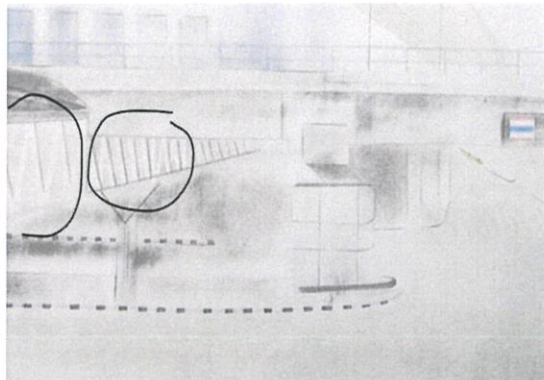
- ข. รูปทรงพื้นหลังส่วนใหญ่จะเป็นบรรยากาศของสีที่คลุมเครือ ไม่ชัดเจนมากนัก แต่เป็นตัวรวมบรรยากาศของภาพให้เข้าหากัน

เส้น (Line)



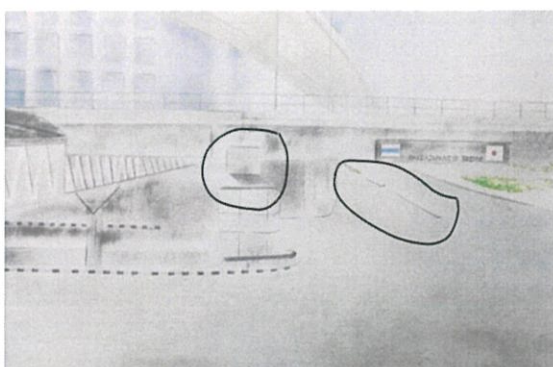
ภาพที่ 3.77 วิเคราะห์เส้นผลงานชิ้นที่ 2

- ก. เส้นของรูปทรงหลักจะมีลักษณะเป็นแนวนอน ที่ให้ความรู้สึกถึงความกว้าง เจียบสงบ ราบเรียบ และนิ่ง



ภาพที่ 3.78 วิเคราะห์เส้นผลงานชั้นที่ 2

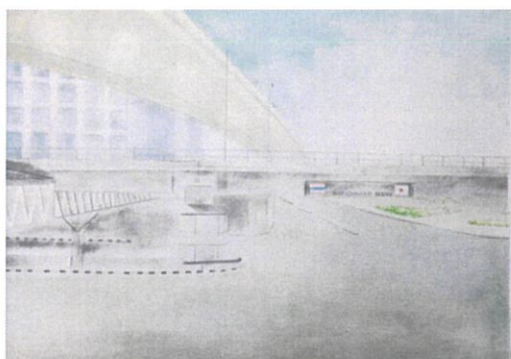
- ข. ใช้เส้นกำหนดขอบเขตที่ว่าง ทำให้เกิดเป็นรูปร่างขึ้นมา



ภาพที่ 3.79 วิเคราะห์เส้นผลงานชั้นที่ 2

- ค. ใช้เส้นในการแรเงา และ ทำให้ตัวรูปทรงชัดขึ้น

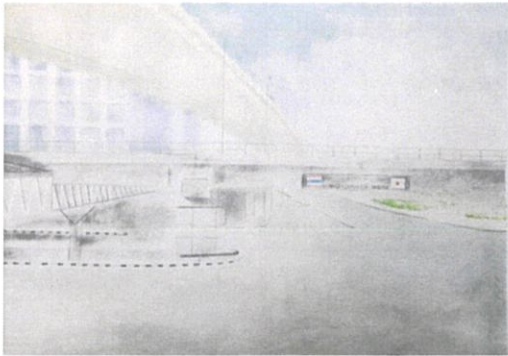
พื้นผิว (Texture)



ภาพที่ 3.80 วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชั้นที่ 2

- ก. ลักษณะพื้นผิวของภาพรวมถูกสร้างด้วยแท่งหมึกไข ทำให้พื้นผิวดูเรียบเนียน มีน้ำหนักอ่อนเข้มตามจังหวะของการดู โดยพื้นผิวจะประกอบอยู่ในมวลของสี ซึ่งเป็นได้ทั้งรูปทรงและพื้นที่กว้าง พื้นผิวจะไปช่วยเน้นให้ตัวรูปทรงของสะพานดูหนักแน่น ชัดเจน รวมถึงไปถึงพื้นหลังที่ทำให้รูปทรงดูนุ่มนวลอ่อนโยนกลืนไปกับบรรยากาศภายในภาพ

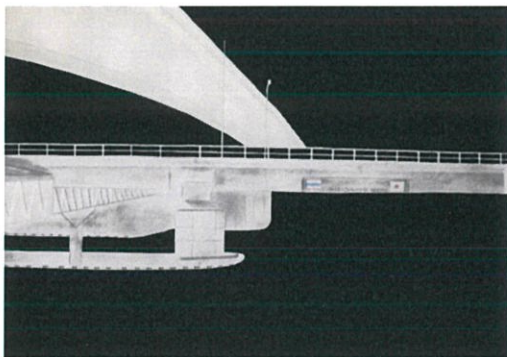
สี (Colour)



ภาพที่ 3.81 วิเคราะห์สีผลงานชิ้นที่ 2

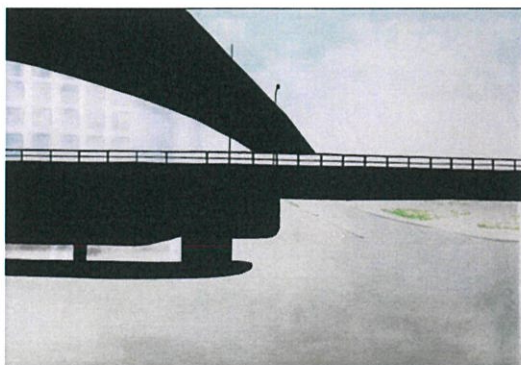
- ก. ภาพรวมจะใช้เป็นวรรณะสีโทนเย็นที่ดูทอนลง ทำให้ตัวผลงานเกิดความรู้สึกที่เงียบสงบนิ่ง ดูเบาบาง เป็นการรวมบรรยากาศของภาพเข้าหากัน โดยใช้บรรยากาศของสีเป็นตัวช่วยทำให้เกิดความกลมกลืนกันของภาพ

แสงเงาและน้ำหนัก (Volume)



ภาพที่ 3.82 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชิ้นที่ 2

- ก. เน้นน้ำหนักที่ตัวสะพานทั้ง 2 สาย เพื่อแสดงถึงความหนักแน่นและความชัดเจนของโครงสร้างสะพาน



ภาพที่ 3.83 วิเคราะห์แสงเงาและน้ำหนักผลงานชิ้นที่ 2

- ข. น้ำหนักพื้นหลังจะมีน้ำหนักที่นุ่มนวลเบาบาง กลมกลืนไปกับบรรยากาศ เป็นการกระจายค่าน้ำหนักอ่อนไปหาค่าน้ำหนักเข้มจากที่เห็นในภาพผลงานจะไม่มีน้ำหนักที่ตัดกันอย่างรุนแรง

บทที่ 5

บทสรุป

ปัจจุบันนี้มีศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานศิลปะมากมาย หลากหลายทางความคิดจึงเกิดขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าทุกยุคทุกสมัยผลงานศิลปะนั้นต้องจบด้วยความสวยงาม ข้าพเจ้าคิดว่าศิลปะที่สวยงามเหล่านั้นสามารถสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานของตัวศิลปินเยาวชนรุ่นหลัง ข้าพเจ้าใช้ความรู้สึกที่มองพื้นที่ในสังคมที่ผ่านจากมุมมองของข้าพเจ้าผ่านสถานที่จริง สืบจากพื้นที่สาธารณะโดยนำเทคนิคสีฝุ่นมาแทนค่าเป็นมุมมอง อารมณ์ ความรู้สึก ข้าพเจ้านำภาพจากสถานที่จริงมาประกอบกับมุมมองที่ต้องการกลับค่าจากพื้นที่ที่มีผู้คน รตราสัญจรไปมา ถูกเปลี่ยนเป็นสถานที่โล่งกว้างไร้ซึ่งความวุ่นวาย ดูเรียบง่าย ปล่อยให้พื้นที่ได้แสดงตัวเต็มที่ ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานออกมาในลักษณะรูปแบบเหมือนจริง (Realism) ใช้สีและรูปแบบของโครงสร้างตัวพื้นที่ในการสร้างสรรค์ผลงานออกมา ซึ่งเป็นการสร้างสรรค์ผลงานบนเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph) การทดลองสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบดังกล่าวมานี้ ความเป็นพื้นที่ที่ผ่านจากมุมมองของข้าพเจ้าได้ถูกถอดออกมาเป็นรูปแบบงานภาพพิมพ์พื้นราบจึงเป็นผลงานในชุดปัจจุบัน

โดยข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานผ่านอารมณ์ ความรู้สึก และมุมมองผ่านสถานที่จริงซึ่งได้แสดงออกผ่านกรรมวิธีขั้นตอนของกระบวนการเทคนิคภาพพิมพ์หิน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่เกิดจากการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ชุด “พื้นที่ที่แท้จริงกับสถานะที่ว่างเปล่า” นี้สามารถแบ่งออกเป็น

1. ปัญหาทางความคิดและการสร้างภาพร่างของผลงาน
 - 1.1 การสร้างสรรค์ผลงานและการสร้างภาพร่างของผลงานยังมีปัญหาเรื่องการใช้สีในตัวเองจริง เนื่องจากภาพร่างนั้นเกิดจากการทับของสีหลายชั้น ทำให้ตัวเองจริงต้องสามารถแยกแยะสีให้ดีกว่าในส่วนตรงนี้ควรจะใช้เป็นสีอะไรถึงจะครอบคลุมและใกล้เคียงกับภาพร่างมากที่สุด

2. ปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการทำงาน

- 2.1 การถอดสีจากภาพร่างเพื่อนำมาสร้างเป็นแม่พิมพ์นั้นต้องขึ้นอยู่กับความละเอียด หากใจมีความหนาจนเกินไปก็ต้องลดทอนสีให้ดูอ่อนลง มิฉะนั้นภาพจะดูแข็ง ไม่ดูนุ่มนวล
- 2.2 ปัญหาระหว่างการสร้างแม่พิมพ์ การเขียนแม่พิมพ์ด้วยแท่งหมึกใจ (Rubbing ink) ควบคุมได้ยาก จึงทำให้เกิดพื้นผิวที่ไม่ได้ตามต้องการ
- 2.3 ปัญหาระหว่างการพิมพ์ชิ้นงาน ด้านการปรับแท่นพิมพ์ไม่เท่ากัน จึงทำให้ผลงานเกิดฝ้าเป็นแถบขึ้น
- 2.4 ปัญหาระหว่างการพิมพ์ชิ้นงาน หากมีการเขียนด้วยแท่งหมึกใจหนาจนเกินไป จะส่งผลให้ตัวงานนั้นตันได้
- 2.5 ปัญหาจากการพิมพ์เวลาใช้ กระจกขาวหรือรองก่อนเข้าแท่งพิมพ์ ถ้ากระจกขาวมีรอยยับของกระจก เวลาพิมพ์งานออกมา งานก็จะเป็นรอยกระจกไปด้วย
- 2.6 ปัญหาระหว่างการกัดกรด หากอุณหภูมิไม่ทันเวลา จนกว่าแห้งก่อน จะทำให้หน้าเพลทเป็นรอยได้
- 2.7 ปัญหาระหว่างการไทด์แลคเกอร์แดง หากไทด์แลคเกอร์แดงไม่บางพอจนเกิดเป็นชั้นซ้อนกันจะทำให้รายละเอียดตรงนั้นติดลงไปบนงานด้วย

บรรณานุกรม

ชลูด นิ่มเสมอ. 2544. **องค์ประกอบของศิลปะ**. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช.

จิรพันธ์ สมประสงค์. 2533. **ประวัติศิลปะ**. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์

สมเกียรติ ตังมโน . 2536. **ทฤษฎีศิลปะ**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

เกตนันนิภา. (2559). **ศิลปะเรียลลิสม์** (ออนไลน์). บทความย่อจาก:

<https://angiegroupp.wordpress.com/2016/03/26/ศิลปะแบบเรียลลิสม์-realism/>

วิกิพีเดีย. (2558). **วิลเลียม เทอร์เนอร์** (ออนไลน์). บทความย่อจาก:

https://th.wikipedia.org/wiki/วิลเลียม_เทอร์เนอร์

ธนพร. (2556). **ศิลปะภาพถ่าย** (ออนไลน์). บทความย่อจาก:

<https://tanapornsaetae5653.wordpress.com/ทัศนศิลป์-visual-art/ศิลปะภาพถ่าย-photography/>

Beth William. (2015). **Linda Carey** (Online). Abstract from:

<http://www.artistsnetwork.com/medium/pastel/linda-carey-pastel-landscapes>

Linda Carey. **Williamsburg Fog**. [Online]. Available:

<http://paintingperceptions.com/linda-careys-pastel-landscapes/>

Linda Carey. **Williamsburg October**. [Online]. Available:

<http://paintingperceptions.com/linda-careys-pastel-landscapes/>

William Turner. **Lucerne from the Lake**. [Online]. Available:

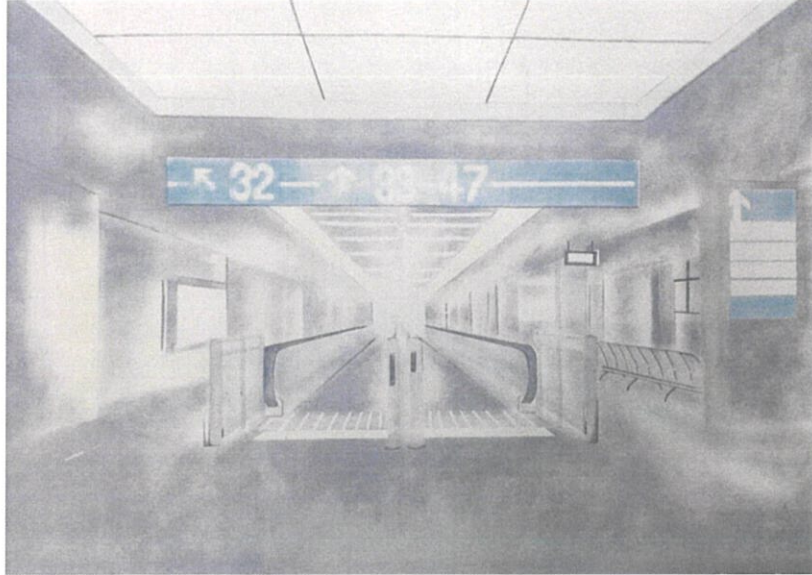
<http://www.themorgan.org/drawings/item/123381>

William Turner. **Rain, Steam and Speed –The Great Western Railway**. [Online]. Available:

<http://rainsteamandspeedturner.blogspot.com/>

ภาพผลงานศิลปะ

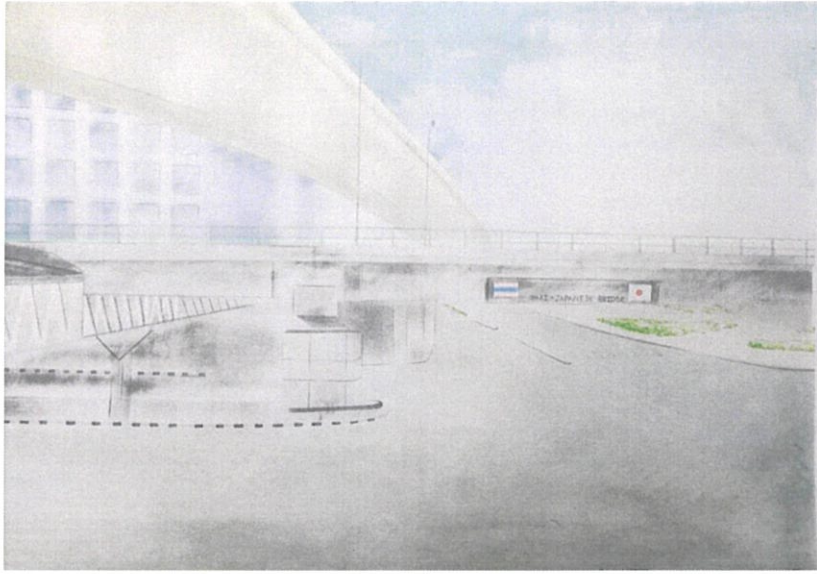
ผลงานศิลปะ



ชื่อผลงาน Illusion of space I, 2559

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

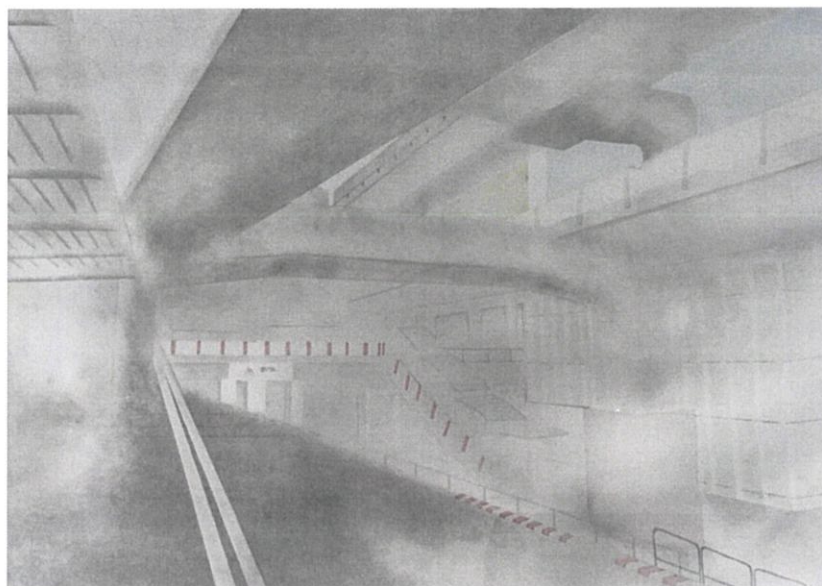
ขนาด 50.5 x 70.5 เซนติเมตร



ชื่อผลงาน Illusion of space II, 2559

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 50.5 x 70.5 เซนติเมตร



ชื่อผลงาน Illusion of space III, 2559

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

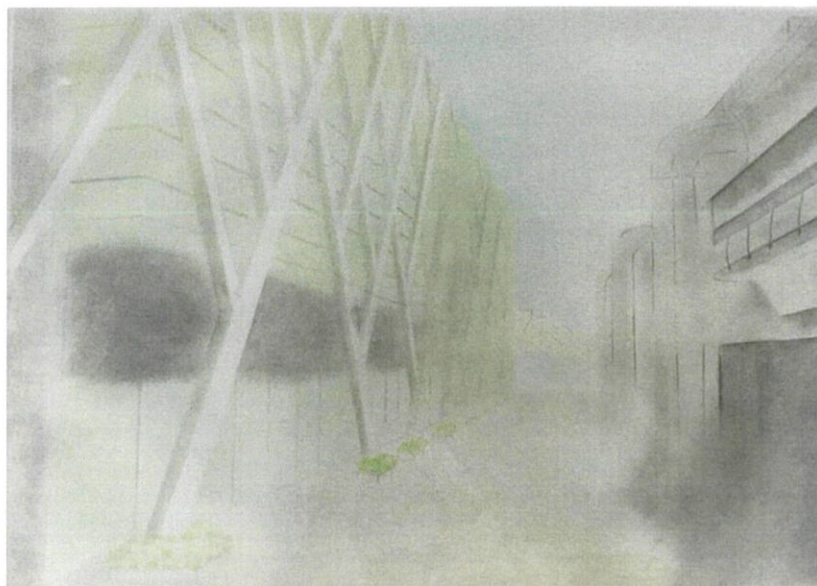
ขนาด 50.5 x 70.5 เซนติเมตร



ชื่อผลงาน Illusion of space IV, 2559

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 50.5 x 70.5 เซนติเมตร



ชื่อผลงาน Illusion of space V, 2559

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 50.5 x 70.5 เซนติเมตร

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาว สิริระพี ชีระสวัสดิ์

วัน เดือน ปีเกิด 29 มิถุนายน 2538 ที่กรุงเทพฯ

ที่อยู่ 59/270 หมู่บ้านวิสุทธิวิทลิต์ ซอย รามอินทรา 103/1 เขต คันนายาว แขวง คันนายาว กทม.10230

ประวัติการศึกษา

2545-2554 : โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2557 : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

รางวัลและเกียรติประวัติ

2559 : THE PROJECT ON ART AND CULTURE EXCHANGE THROUGH CONTEMPORARY
PRINTMAKING ART FOR KNOWLEDGE ACQUISITION AND ACADEMIC COOPERATION
METHODOLOGY OF EDITION 50 x 50 = 75, JAPAN

2559 : THE PROJECT ON ART AND CULTURE EXCHANGE THROUGH CONTEMPORARY
PRINTMAKING ART FOR KNOWLEDGE ACQUISITION AND ACADEMIC COOPERATION
METHODOLOGY OF EDITION 50 x 50 = 75, THAILAND

2560 : THE PROJECT ON ART AND CULTURE EXCHANGE THROUGH CONTEMPORARY
PRINTMAKING ART FOR KNOWLEDGE ACQUISITION AND ACADEMIC COOPERATION
METHODOLOGY OF EDITION 50 x 50 = 75, ENGLAND